

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка

Факультет філології і журналістики
Кафедра журналістики

Кваліфікаційна робота
ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС «ЗОЛОТА ПЕКТОРАЛЬ»:
ТЕМАТИЧНИЙ І ЖАНРОВИЙ АСПЕКТИ

Спеціальність 061 Журналістика
Освітня програма «Журналістика»

Здобувачки вищої освіти
освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
ЗАВЕРУХИ Сніжани Миколаївни

НАУКОВИЙ КЕРІВНИК:
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри журналістики
Тернопільського національного
педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка
ДАЩЕНКО Наталія Левківна

Тернопіль – 2025

АНОТАЦІЯ

Заверуха С. М. Інформаційний ресурс «Золота пектораль»: тематичний і жанровий аспекти : кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня «магістр» зі спеціальності 061 Журналістика. Тернопіль : ТНПУ, 2025. 88 с.

Кваліфікаційну роботу присвячено комплексному дослідженню літературно-мистецького онлайн-видання «Золота пектораль» як сучасного українського інформаційного ресурсу. Проаналізовано місце культурно-мистецьких онлайн-медіа в інформаційному просторі України, з'ясовано специфіку структури, рубрикації та форм подання матеріалів на сайті «Золота пектораль», визначено його роль серед інших українських культурних медіа.

Особливу увагу зосереджено на тематико-проблемних домінантах, жанровій системі та авторському складі ресурсу. За допомогою контент-аналізу виявлено динаміку контенту протягом 2025 року: зміни у тематиці публікацій, жанровому наповненні, активності авторів. Результати дослідження поглиблюють наукове розуміння функціонування культурно-мистецьких онлайн-медіа та можуть бути використані в діяльності редакцій онлайн-видань.

Ключові слова: інформаційний ресурс, онлайн-видання, культурно-мистецькі медіа, жанрова система, тематичні домінанти, контент-аналіз, «Золота пектораль».

ABSTRACT

Zaverukha S. M. The Information Resource «Zolota Pektoral»: Thematic and Genre Aspects : qualification paper for obtaining the educational degree of Master in the specialty 061 Journalism. Ternopil: Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, 2025. 88 p.

The qualification paper is devoted to a comprehensive study of the literary and artistic online publication Zolota Pektoral as a contemporary Ukrainian information resource. The place of cultural and artistic online media in the information space of Ukraine is analyzed; the specifics of the structure, sectioning, and forms of content

presentation on the Zolota Pektoral website are clarified; and its role among other Ukrainian cultural media is determined.

Special attention is paid to the thematic and problem-oriented dominants, the genre system, and the authorship of the resource. Using content analysis, the dynamics of the content during 2025 are identified, including changes in the topics of publications, genre composition, and authors' activity. The research results deepen the scholarly understanding of the functioning of cultural and artistic online media and may be used in the practical activities of online editorial offices.

Keywords: information resource, online publication, cultural and artistic media, genre system, thematic dominants, content analysis, Zolota Pektoral.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ОНЛАЙН-ВИДАНЬ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ	8
1.1. Інформаційний ресурс як феномен сучасної журналістики.	8
1.2. Огляд українських онлайн-видань культурно-мистецького спрямування.....	22
1.3. Друкована та електронна періодика Тернопільщини у доробках науковців.....	27
Висновки до розділу	30
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО РЕСУРСУ «ЗОЛОТА ПЕКТОРАЛЬ»	32
2.1. Загальна характеристика сайту, структура, рубрики та формат представлення матеріалів.....	32
2.2. Місце ресурсу серед інших культурно-мистецьких медіа України.....	41
Висновки до розділу 2.....	45
РОЗДІЛ 3 ТЕМАТИКО-ЖАНРОВІ ДОМІНАНТИ САЙТУ «ЗОЛОТА ПЕКТОРАЛЬ»	47
3.1. Тематико-проблемний вимір контенту.....	47
3.2. Система використовуваних жанрів.....	52
3.3. Автура інформаційного ресурсу	59
3.4. Ознаки динаміки контенту.....	64
Висновки до розділу 3.....	71
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	76
ДОДАТКИ	88

ВСТУП

Актуальність. У сучасному інформаційному просторі посідає провідне місце інформаційний ресурс «Золота пектораль» у формуванні культурної свідомості, поширенні літературно-мистецьких ідей та збереженні національної ідентичності. Перехід журналістики в цифровий формат спричинив не лише технічну трансформацію комунікаційних процесів, а й суттєво змінив характер подання культурної інформації, форми взаємодії автора й читача, способи осмислення художнього тексту в медійному середовищі.

В умовах війни, соціальних викликів і духовних трансформацій особливої ваги набувають ті інформаційні ресурси, які не лише інформують, а й підтримують культурну пам'ять, формують морально-естетичні орієнтири суспільства. Одним із таких видань є онлайн-медіа «Золота пектораль», що стало помітним явищем в українському культурному просторі. Ресурс об'єднує письменників, критиків, журналістів і читачів довкола тем духовності, літератури, історії, культурної спадщини та сучасного мистецького процесу.

Тема роботи актуальна, оскільки зумовлена необхідністю наукового осмислення феномена літературно-мистецьких онлайн-медіа як важливого складника сучасної української журналістики. Серед великої кількості онлайн-платформ «Золота пектораль» вирізняється високим рівнем культурної компетентності, естетичною виваженістю контенту та акцентом на аналітичному висвітленні літературного процесу.

Мета роботи – дослідження особливостей функціонування літературно-мистецького інформаційного ресурсу «Золота пектораль» як сучасного українського онлайн-медіа, зокрема його тематико-жанрової специфіки, авторської структури та динаміки контенту.

Відповідно до мети поставлено такі **завдання**:

- проаналізувати наукові підходи до вивчення функціонування онлайн-медіа у сфері культури та літератури;
- з'ясувати особливості формування літературно-мистецького простору в українських онлайн-виданнях;

- охарактеризувати структуру, рубрикацію та жанрову палітру матеріалів сайту «Золота пектораль»;
- визначити місце цього ресурсу серед інших українських культурно-мистецьких медіа;
- дослідити авторський склад ресурсу і тематичні акценти публікацій;
- виявити динаміку розвитку контенту (тематичну, жанрову, авторську) протягом 2025 року;
- узагальнити роль ресурсу «Золота пектораль» у формуванні сучасного інформаційного поля української культури та літератури.

Об’єкт дослідження – інформаційно-культурна діяльність інтернет-ресурсу «Золота пектораль» як сучасного українського онлайн-медіа, що висвітлює питання літератури, мистецтва та духовного життя суспільства.

Предмет дослідження – тематико-жанрова структура контенту інтернет-ресурсу «Золота пектораль», особливості авторського стилю та динаміки публікацій, що відображають сучасні тенденції розвитку української культурно-мистецької журналістики.

Методи дослідження. Згідно з метою й завданнями роботи застосовано комплекс методів. Метод термінологічного та концептуального аналізу використано для формування термінологічної та концептуальної парадигми дослідження жанрової специфіки публікацій сайту «Золота пектораль». Теоретико-емпіричний метод дозволив розкрити закономірності функціонування онлайн-медіа в культурно-мистецькому просторі України. Контент-аналіз застосовано для визначення тематико-жанрових домінант, авторської специфіки та динаміки матеріалів ресурсу протягом досліджуваного періоду.

Емпіричну базу дослідження склали матеріали інформаційного ресурсу «Золота пектораль», опубліковані протягом січня-жовтня 2025 року. До аналізу включено тексти різних жанрів: рецензії, критичні огляди, інтерв’ю, репортажі, есе та літературно-публіцистичні статті. Особливу увагу зосереджено на авторській специфіці публікацій, жанровій структурі, тематичних домінантах і способах подання інформації.

Практичне значення дослідження полягає у систематизації та аналізі жанрової та тематичної специфіки контенту інформаційного ресурсу «Золота пектораль». Отримані результати можуть бути використані редакційними колективами культурно-мистецьких медіа для вдосконалення структури та стилістики публікацій, оптимізації жанрового розмаїття та підвищення привабливості контенту для різних категорій читачів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у:

- з'ясуванні специфіки жанрової та тематичної організації матеріалів ресурсу, а також авторської специфіки публікацій постійних і епізодичних авторів;
- аналізі динаміки контенту ресурсу упродовж 10 місяців, що включає частотність публікацій, жанрову, тематичну та авторську структуру, а також реакцію на соціально-культурні події.

Особистий внесок здобувача полягає у самостійному пошуку та систематизації матеріалів інформаційного ресурсу «Золота пектораль», аналізі публікацій різних авторів, окресленні специфіки функціонування культурно-мистецького медіа, дослідженні жанрової та тематичної організації контенту.

Апробація результатів дослідження здійснювалася шляхом їх представлення та обговорення на наукових заходах різного рівня. Основні положення магістерської роботи висвітлено під час участі у: III Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку», тема: «Структура і тематика сайту «Золота пектораль» (Тернопіль, 9 квітня 2025 р., ТНПУ, сертифікат (див. Додатки); VII Всеукраїнській заочній науково-практичній конференції «Українська мова на порубіжжі століть: мовознавчий та лігво дидактичний аспекти», тема: «Тематико-проблемний вимір контенту сайту «Золота пектораль» (Бердянськ, БДПУ, 7 листопада 2025 р.). Отримані результати дали змогу уточнити ключові положення роботи й поглибити окремі теоретичні висновки.

Структура та обсяг роботи відповідає вимогам до логічного викладу результатів наукового дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (101 позицій). Загальний обсяг становить 88 сторінок, з яких 75 – основного тексту.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ОНЛАЙН-ВИДАНЬ КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ

1.1. Інформаційний ресурс як феномен сучасної журналістики

Становлення онлайн-журналістики в Україні та світі істотно трансформувало інформаційний простір, створивши нові моделі комунікації, технічні можливості та форми взаємодії медіа з аудиторією. Дослідники цифрових комунікацій [24] наголошують, що цифрові платформи перестали бути допоміжним каналом поширення інформації: сьогодні вони формують самодостатню систему масової комунікації, у якій мультимедійність та інтерактивність є ключовими характеристиками. Одним із важливих сегментів цієї системи є онлайн-видання культурно-мистецького спрямування, які виконують не лише інформаційну, а й культурно-просвітницьку, аналітичну та соціальну функції. Українські медіазнавці [55] підкреслюють, що розвиток онлайн-медіа супроводжується появою нових жанрів, форматів подачі матеріалу та способів взаємодії з аудиторією, що потребує оновленого теоретичного аналізу.

Актуальність вивчення таких видань зумовлена кількома чинниками. По-перше, цифровізація зробила культурний контент значно доступнішим, спричинивши зростання попиту на аналітику й огляди культурних подій. По-друге, у період суспільних трансформацій та війни культура стала важливим компонентом національної ідентичності й засобом фіксації соціокультурних процесів [14]. У цьому контексті культурно-мистецькі медіа відіграють роль інституцій, що формують культурний дискурс, популяризують українське мистецтво й документують сучасну культурну динаміку. По-третє, функціонування онлайн-видань відбувається в межах нового правового поля: Закон України «Про медіа» [58] уперше юридично визначив статус онлайн-медіа, принципи їхньої діяльності та вимоги до прозорості. Це створює важливі передумови для теоретичного аналізу цифрових медіа як повноцінного сегмента журналістики.

Актуальність дослідження онлайн-видань для сучасної журналістики

Онлайн-видання сьогодні стали невід’ємною частиною медіапростору, трансформуючи класичні моделі журналістики та створюючи нові способи комунікації з аудиторією. Дослідження цього феномена є важливим через кілька ключових аспектів.

1. Технологічна трансформація медіа

Цифровізація медіасфери спричинила зміни в усіх елементах журналістської діяльності – від виробництва контенту до його поширення та споживання. За концепцією М. Кастельса, цифрові мережі формують «мережеве суспільство», у якому інформаційні ресурси стають головним засобом взаємодії між медіа та аудиторією [24]. М. Маклюен підкреслює, що медіа визначають спосіб сприйняття суспільством інформації: онлайн-видання поєднують текст, аудіо та візуальні елементи в єдиний комунікаційний продукт, що дозволяє формувати глибоке й інтерактивне сприйняття подій [40].

2. Оперативність та доступність інформації

Однією з ключових переваг онлайн-видань є швидкість подачі інформації та доступність контенту. За словами О. Гояна, цифрові медіа дозволяють оперативно реагувати на культурні події, а також створювати мультимедійні продукти, що залучають користувачів через інтерактивні елементи [11]. Це особливо важливо для культурно-мистецьких видань, де своєчасність новин, анонсів подій та рецензій є критичною для аудиторії.

3. Нові формати та жанри журналістики

Онлайн-видання сприяють розвитку нових жанрів та форматів, які не завжди можливі у традиційній пресі чи телебаченні. Серед таких форматів – мультимедійні лонгріди, інтерактивні фотогалереї, подкасти та відеорепортажі [55][28]. Це дозволяє журналістам більш гнучко висвітлювати культурні та мистецькі явища, залучати аудиторію та створювати додаткову цінність для споживачів контенту.

4. Соціокультурне значення

Онлайн-видання культурного спрямування виконують не лише інформаційну, а й освітню, аналітичну та соціокультурну функції. Вони формують громадську думку щодо культурних процесів, сприяють

популяризації мистецтва та підтримують культурні інституції [14]. Особливо це актуально в умовах глобальних змін та криз, коли онлайн-медіа стають головним каналом збереження та поширення культурного контенту.

5. Методологічна актуальність

Дослідження онлайн-видань дозволяє вдосконалювати методи медіааналізу та контент-аналізу, адаптуючи їх до цифрових форматів і нових моделей взаємодії аудиторії з інформацією [28]. Це відкриває нові перспективи для наукового вивчення журналістики, а також формування практичних рекомендацій для редакцій та медіаплатформ.

Значення культурно-мистецьких онлайн-видань

Культурно-мистецькі онлайн-видання становлять окремий сегмент сучасного медіапростору, оскільки виконують функції, що виходять за межі традиційного інформування. Їхнє значення визначається тим, що вони працюють на перетині журналістики, культурології, освіти та соціальних комунікацій, формуючи умови для поширення культурного знання, підтримки творчих індустрій та конструювання національної ідентичності.

1. Поширення культури та культурної спадщини

Цифрові платформи забезпечують ширше охоплення аудиторії, ніж друковані видання чи локальні культурні інституції. Онлайн-медіа роблять культурний контент доступним не лише у великих містах, а й у невеликих громадах, а також для діаспори. Цифрові медіа створюють «новий тип культурної присутності», яка виходить за межі простору й часу та дає змогу зберігати й транслювати культурні практики онлайн [11]. Цифрова комунікація є інструментом збереження культурного різноманіття та формування мережевих культурних спільнот [92].

2. Освітня функція культурно-мистецьких онлайн-медіа

Такі видання виступають важливим каналом неформальної освіти у сфері культури й мистецтва. Вони створюють умови для самоосвіти користувачів завдяки мультимедійним форматам – відеооглядам, інтерв'ю, інтерактивним екскурсіям, подкастам. Медіа відіграють ключову роль у формуванні культурної компетентності аудиторії, оскільки «структурують і пояснюють реальність

через символічні моделі» [55]. Під час війни (2022–2025) освітня функція медіа набула особливої ваги: дослідження «Українські медіа в умовах воєнного стану (2022–2024)», показує, що саме онлайн-видання активно підтримували українські культурні інституції та допомагали громадянам отримувати культурні знання в умовах обмеженого доступу до офлайн-подій [98].

3. Формування смаку та естетичних орієнтирів

Культурно-мистецькі онлайн-видання через рецензії, критичні огляди та авторські колонки впливають на формування естетичних критеріїв у суспільстві. Медіа є інструментами конструювання смаку, оскільки «визначають рамки культурного сприйняття» та встановлюють критерії оцінки мистецьких явищ [28]. Такі видання сприяють розвитку критичного мислення щодо культурних продуктів, зменшуючи домінування комерційного або поверхневого культурного контенту.

4. Доступність мистецтва в умовах кризових обмежень

Період пандемії COVID-19 та повномасштабної війни продемонстрували важливість цифрових медіа у забезпеченні безперервного доступу до культурного життя [95]. Українські онлайн-медіа стали «мостом між суспільством і культурними процесами», забезпечивши сталість культурної комунікації навіть у періоди фізичної небезпеки та евакуацій. Культура, репрезентована в онлайн-форматі, не лише зберігається, але й трансформується, створюючи нові форми медіамистецтва та цифрових культурних практик [36].

5. Підтримка національної ідентичності

У період російсько-української війни культурно-мистецькі онлайн-видання стали платформами для осмислення української ідентичності, переосмислення історичної пам'яті та конструювання культурного наративу. Культура є ключовим інструментом самоусвідомлення нації, а медіа – каналом її поширення та оновлення [14]. Культурні видання забезпечують простір для діалогу про національні смисли, що робить їх важливою складовою інформаційної безпеки та стійкості українського суспільства.

Об'єктом дослідження є онлайн-видання культурно-мистецького спрямування, що функціонують у сучасному українському цифровому

медіапросторі. Онлайн-видання цього сегмента становлять специфічну частину медійної системи, орієнтовану на висвітлення тем мистецтва, культури, культурної політики, творчих індустрій, спадщини та процесів культурної комунікації. Вони формують не лише інформаційний, але й освітній, естетичний, соціокультурний простір, що має значення для розвитку суспільства [10; 101]. В українському контексті культурні онлайн-видання відіграють особливу роль через:

- потребу в демократизації доступу до мистецтва;
- розвиток креативних індустрій, які стали частиною економічної стратегії України [71];
- процеси деколонізації культурного простору та формування власної ідентичності [19];
- активну комунікацію між культурними інституціями, митцями та аудиторією [82].

Предметом дослідження виступають теоретичні, жанрові, технологічні та правові аспекти функціонування культурно-мистецьких онлайн-видань, тобто конкретні характеристики об'єкта, що визначають його природу та особливості існування у цифровому середовищі.

1. **Теоретичний вимір** включає:

- визначення онлайн-видання як типу медіа [98];
- аналіз специфіки культурної журналістики [5];
- осмислення ролі цифрових медіа у трансформації культурної комунікації [96].

Цей рівень дозволяє зрозуміти природу медіа, що висвітлюють мистецтво, та їхню суспільну функцію.

2. **Жанрові особливості.** Жанрова структура таких онлайн-видань відрізняється широтою та мультимедійністю: аналітичні та критичні матеріали; рецензії; культурні огляди; інтерв'ю з митцями; подкасти та відеоформати як нові журнальні жанри [93]. Дослідники наголошують, що культурна журналістика переходить від описового інформування до аналітики, інтерпретації та кураторства [94].

3. *Технологічні аспекти.* У рамках предмета досліджуються:

- цифрові технології публікації (CMS, мультимедіа, інтерактивність);
- зміна моделей дистрибуції контенту (соціальні мережі, алгоритмічні стрічки);
- вплив мобільних платформ на споживання культурного контенту [97].

Це важливо, адже саме технології визначають можливості культурно-мистецьких медіа та способ комунікації з аудиторією.

4. *Правові аспекти.* Предмет охоплює й правові засади функціонування таких медіа:

- правовий статус онлайн-видань в Україні [58];
- авторське право у цифровому середовищі [56];
- регулювання контенту, пов'язаного з культурною спадщиною;
- відповідальність онлайн-видань як суб'єктів інформаційної діяльності.

Правові рамки визначають діяльність редакцій і впливають на специфіку створення культурного контенту.

Методологічні підходи до вивчення онлайн-видань культурно-мистецького спрямування

Дослідження онлайн-видань культурно-мистецького профілю потребує поєднання кількох методологічних підходів, оскільки такі медіа функціонують на перетині журналістики, культурних комунікацій та цифрового середовища. Їх аналіз неможливий без врахування як змістових характеристик, так і технологічних, жанрових та соціальних аспектів. У межах цього дослідження доцільно застосувати такі методи: контент-аналіз, медіааналіз, порівняльний аналіз, а також підходи, пов'язані з вивченням мультимедійності, інтерактивності та розумінням медіа як соціальної практики.

Контент-аналіз є одним із найпоширеніших методів у медіадослідженнях, оскільки дозволяє виявити тематичні домінанти, жанрову структуру та особливості подачі матеріалу. Він забезпечує «оперативне вимірювання характеристик інформаційного повідомлення» та дозволяє

систематично інтерпретувати значні масиви даних [29]. Для культурно-мистецьких онлайн-видань цей метод є особливо релевантним, оскільки дає змогу простежити, які форми культури висвітлюються найчастіше, як змінюється культурний дискурс під впливом соціальних процесів та цифрових тенденцій.

Медіааналіз дозволяє досліджувати не лише зміст, але й комунікативні стратегії та редакційну політику онлайн-видань. За визначенням В. Різуна, медіааналіз охоплює «вивчення функцій, структури та закономірностей діяльності медіа як комунікативної системи» [63]. У випадку культурно-мистецьких видань цей метод дає можливість оцінити специфіку подання інформації, баланс між журналістськими та аналітичними жанрами, а також взаємодію редакцій із аудиторією.

Порівняльний аналіз дозволяє оцінити відмінності між різними онлайн-ресурсами: наприклад, між державними, комерційними та незалежними культурними медіа. За словами Н. Сидоренко, порівняльний метод особливо важливий у дослідженні цифрових медіа, оскільки дає змогу простежити, як різні редакції адаптуються до технологічних змін [66]. Для культурно-мистецьких видань порівняння допомагає визначити унікальні риси кожного ресурсу, їхні формати та контентні стратегії.

Сучасні онлайн-видання активно інтегрують мультимедійні формати – фото, відео, подкасти, інтерактивні добірки чи віртуальні виставки. На думку Г. Барабаш, конвергенція та мультимедійність змінюють саму структуру журналістського матеріалу, роблячи його нелінійним, більш візуальним та інтерактивним [4]. Для культурних видань мультимедійність є не просто технічним доповненням, а способом адекватного відтворення мистецького процесу. Тому дослідження вимагає аналізу інтерактивних форматів, зручності навігації, сценаріїв користувацької взаємодії, інклюзивності контенту.

Поняття онлайн-видання та його специфіка в сучасному медіасередовищі

Онлайн-видання у сучасній науковій літературі визначаються як цифрові медіаресурси, що створюють, публікують та поширюють контент через мережу

Інтернет у мультимедійному, інтерактивному та оперативному форматах. За визначенням О. Гоян, онлайн-видання – це «цілісний інформаційний ресурс, що функціонує в цифровому середовищі та поєднує текстові, візуальні, аудіальні та інтерактивні форми повідомлень» [12]. На відміну від традиційних ЗМІ, онлайн-медіа не мають обмежень матеріального носія, часової періодичності чи лінійної структури подачі інформації.

Онлайн-видання суттєво відрізняються від друкованих медіа. Друкована преса орієнтована на фіксовану періодичність, фізичний формат та односторонню комунікацію з читачем. Натомість цифрові медіа є динамічними, оперативними та оновлюваними в режимі реального часу. Як зазначає С. Квіт, цифрова журналістика «здійснює постійний цикл публікації, редагування та доповнення інформації, реагуючи на зміни подієвого контексту значно швидше, ніж друковані ЗМІ» [10; 25].

Особливістю онлайн-видань є й інтерактивність, що забезпечує діалогічну модель комунікації. Коментарі, реакції, шеринг, гіпертекстові переходи створюють багаторівневу структуру взаємодії «редакція – аудиторія», яка в традиційних медіа була неможливою. Н. Лосєва підкреслює, що інтерактивність «формує нову якість сприйняття інформації – персоналізовану та залучену» [38].

Цифровий формат також формує нові практики споживання інформації: нелінійність, мобільність, швидкий доступ, персоналізацію контенту. Як зазначає В. Різун, користувач сучасного онлайн-видання стає «одночасно читачем, глядачем, слухачем і співтворцем інформаційного продукту» [63].

Таким чином, онлайн-видання є не просто цифровим аналогом традиційних медіа, а самостійним видом медіакомунікації, що характеризується мультимедійністю, інтерактивністю, оперативністю, гнучкістю форматів і новими способами взаємодії з аудиторією. Для культурно-мистецької журналістики ці характеристики є особливо важливими, оскільки дають змогу відтворювати мистецькі процеси багатовимірно й доступно для широкої аудиторії.

Інформаційний ресурс: роль та значення в культурно-мистецькій журналістиці

Інформаційний ресурс у сучасній журналістиці визначається як система організованого контенту, що створюється, зберігається, поширюється та споживається в цифровому середовищі з метою інформування, освітньої діяльності, культурної комунікації та формування суспільної думки [25]. В онлайн-виданнях культурно-мистецького спрямування такі ресурси поєднують функції новинного повідомлення, аналітичного матеріалу, культурного гіда та освітньої платформи.

1. Роль інформаційного ресурсу. Основна роль інформаційного ресурсу полягає у забезпеченні доступу до знань та культурних цінностей. Він виконує такі функції:

- інформування про події мистецтва, театру, музики, кіно та культурних ініціатив;
- формування культурного контексту та громадського смаку;
- підтримка креативних індустрій та культурної політики;
- розвиток освітніх практик через онлайн-платформи та інтерактивні формати [37; 83].

Для культурно-мистецької журналістики це означає, що ресурс стає не лише каналом поширення новин, а й активним учасником культурного процесу.

2. Структура інформаційного ресурсу. Інформаційний ресурс характеризується багаторівневою структурою, що включає:

- контентну базу – тексти, рецензії, аналітичні матеріали, інтерв'ю, новини;
- мультимедійні елементи – фото, відео, аудіо, інфографіка;
- інтерактивні компоненти – коментарі, опитування, гіпертекстові посилання, інтерактивні карти та події;
- метадані та архіви – пошукові системи, категоризація матеріалів, теги для швидкого доступу.

Структура ресурсу визначає його ефективність у передачі інформації, залученні аудиторії та підтримці освітньої функції [10].

3. Мультимедійність та інтерактивність є ключовими ознаками сучасних онлайн-ресурсів. Вони дозволяють:

- поєднувати текст, звук і зображення в одному матеріалі;
- створювати інтерактивні експозиції та культурні добірки;
- залучати аудиторію до обговорення, голосування та спільного створення контенту;
- адаптувати подачу матеріалу під різні платформи – мобільні, веб, соціальні мережі [38; 65].

Для культурно-мистецьких видань мультимедійність дає змогу передавати художній ефект творів, інтерактивність – залучати аудиторію до культурного досвіду.

4. Доступність інформаційного ресурсу. Онлайн-ресурси забезпечують широку доступність інформації, включаючи:

- можливість користуватися матеріалом у будь-який час і з будь-якого місця;
- адаптацію для різних платформ і пристроїв;
- формування персоналізованих потоків контенту, що відповідають інтересам користувача [25; 83].

Доступність є важливою для культурно-мистецьких онлайн-видань, оскільки дозволяє широко поширювати мистецтво і культурні цінності, включаючи аудиторії, які раніше не мали доступу до традиційних медіа.

83 Значення для культурно-мистецької журналістики. Для культурно-мистецької журналістики інформаційний ресурс виступає як платформа для формування культурного середовища:

- популяризує мистецтво та культурні ініціативи;
- забезпечує ефективну комунікацію між митцями, інституціями та публікою;
- підтримує освітню функцію та розвиток критичного мислення;
- стимулює інтерактивну участь аудиторії у культурному житті суспільства [10; 37].

Таким чином, інформаційний ресурс є не лише технічним або організаційним елементом медіа, а ключовим інструментом культурної журналістики, який забезпечує доступність, інтерактивність і комплексну презентацію мистецтва.

Жанрові та функціональні характеристики онлайн-видань культурно-мистецького спрямування

Онлайн-видання культурно-мистецького спрямування характеризуються багатожанровістю, мультимедійністю та високим рівнем інтерактивності. Вони забезпечують оперативне інформування про культурні події, формують громадський смак та надають аудиторії можливість активно взаємодіяти з контентом. **Рецензія** – аналітичний жанр, спрямований на оцінку культурних продуктів (виставки, театральні постановки, кінопрем'єри, літературні твори). Рецензія виконує функцію формування культурного смаку та освіти аудиторії [83].

Інтерв'ю – жанр, що забезпечує доступ до думок митців, критиків та організаторів культурних подій [10]. Онлайн-формат дозволяє інтерактивно взаємодіяти з аудиторією: залишати коментарі, ставити запитання, брати участь у відео-конференціях або вебінарах.

Огляд – жанр, що систематизує культурні події за певний період [38]. Огляди можуть бути тематичними (театральні прем'єри, концерти, фестивалі) або регіональними.

Лонгрід (long read) – жанр, який поєднує текст, фото, відео та інтерактивні елементи для комплексного занурення в тему [65]. Лонгріди дозволяють детально аналізувати мистецькі процеси, надавати контекст та додаткові матеріали.

Подкаст – аудіоформат, який набуває популярності у культурно-мистецьких онлайн-виданнях [37]. Подкасти дозволяють споживати культурний контент у мобільному форматі, що зручно для сучасної аудиторії.

Моделі функціонування та поширення контенту

Онлайн-видання використовують різні моделі функціонування, які поєднують технологічні, організаційні та редакційні аспекти.

Модель оперативного оновлення – забезпечує швидке реагування на культурні події та оперативне інформування аудиторії [12]. Вона актуальна для платформ, що висвітлюють поточні виставки, фестивалі та культурні заходи.

Модель мультимедійної інтеграції – передбачає використання тексту, відео, аудіо та інтерактивних елементів для більш ефективного залучення читача [4]. Наприклад, матеріали можуть включати 360-градусні відеоекскурсії по виставках або інтерактивні галереї художніх робіт.

Модель соціальної взаємодії – інтеграція соціальних мереж, коментарів, лайків та опитувань дозволяє двосторонню комунікацію між редакцією та аудиторією [72]. Вона підвищує залученість користувачів і дозволяє митцям та критикам отримувати зворотний зв'язок у реальному часі.

Модель персоналізації та рекомендацій – алгоритмічне підлаштування контенту під інтереси користувачів [25]. Це дозволяє пропонувати користувачам тематично релевантні матеріали, підвищує час взаємодії з сайтом та глибину занурення у культурні теми.

Модель мультимедійного навчального контенту – специфічна для культурно-мистецьких видань, що поєднує освітні функції з культурною журналістикою. Наприклад, лонгріди з інтерактивними елементами, онлайн-курси чи подкасти можуть виступати освітнім ресурсом для студентів та ентузіастів мистецтва [83].

Таким чином, жанрові та функціональні характеристики онлайн-видань дозволяють не лише інформувати, а й формувати культурний простір, підтримувати освіту та стимулювати інтерактивну участь аудиторії.

Правова та етична база онлайн-видань культурно-мистецького спрямування

Онлайн-видання культурно-мистецького спрямування функціонують у правовому полі України, що регламентує статус медіа, права на інформацію та авторські права. Дотримання правової та етичної бази є критично важливим для забезпечення легітимності медіа, захисту авторських матеріалів та підтримки довіри аудиторії [46].

Основні нормативно-правові акти, що регулюють діяльність онлайн-видань:

Закон України «Про медіа» [58] визначає критерії, за якими онлайн-видання можуть вважатися повноцінними ЗМІ, встановлює права і обов'язки редакцій, захист джерел інформації та відповідальність за поширення контенту [31].

Закон України «Про інформацію» [57] гарантує громадянам право на отримання, поширення та доступ до інформації, що дозволяє онлайн-виданням культурно-мистецького спрямування відкрито інформувати про події та ініціативи у сфері культури [62].

Закон України «Про авторське право і суміжні права» [56] регулює використання авторських матеріалів у медіа, включаючи тексти, фото, відео та аудіо. Дотримання авторських прав особливо важливе для культурних онлайн-видань, які активно використовують твори мистецтва та медіаматеріали митців [27].

Таким чином, правова база забезпечує легітимність функціонування онлайн-видань та захист інтересів авторів і аудиторії.

Статус онлайн-видань як повноцінних медіа

Онлайн-видання в Україні визнаються повноцінними медіа, якщо вони: систематично публікують інформаційні матеріали, дотримуються журналістських стандартів, забезпечують доступність контенту для широкого кола користувачів [18]. Це дозволяє онлайн-виданням офіційно вести партнерські проекти, розміщувати рекламу та отримувати підтримку культурних та державних інституцій, не втрачаючи професійної незалежності. Приклад: «Bird in Flight» та «The Village Україна» офіційно зареєстровані як ЗМІ та поширюють культурно-мистецький контент.

Етичні принципи журналістики у культурному сегменті

Етика журналістики є важливою складовою роботи культурних онлайн-видань. Основні принципи включають:

- правдивість і точність – надання достовірної інформації про культурні події та авторів;

- об'єктивність та неупередженість – уникання дискримінації або пропаганди певних культурних позицій;
- дотримання авторських прав – законне використання текстів, фото, відео та аудіо;
- відповідальність перед аудиторією – повага до культурних, релігійних і соціальних особливостей під час публікацій [18];
- прозорість – зазначення джерел інформації та партнерських відносин.

Дотримання цих принципів забезпечує професійну репутацію медіа, підвищує довіру аудиторії та сприяє розвитку культурного сегменту онлайн-журналістики.

Онлайн-видання культурно-мистецького спрямування є самостійним і специфічним типом цифрових медіа, що поєднують інформування, популяризацію культури, освітню та просвітницьку функції. Вони відрізняються мультимедійністю, інтерактивністю, гнучкістю форматів і здатністю забезпечувати доступ до культурного контенту незалежно від географічного розташування аудиторії та обмежень часу.

Ці видання формують нові жанрові та технологічні практики – від рецензій і оглядів до лонгвідів, подкастів та інтерактивних матеріалів – які дозволяють глибоко відтворювати культурні процеси та залучати користувачів до активної взаємодії. Різноманітні моделі функціонування та поширення контенту, включно з оперативним оновленням, мультимедійною інтеграцією, соціальною взаємодією та персоналізацією матеріалів, забезпечують ефективне охоплення аудиторії та сприяють розвитку критичного мислення щодо культурного контенту.

Правова та етична база діяльності онлайн-видань – Закон України «Про медіа», «Про інформацію», «Про авторське право і суміжні права» та журналістські стандарти – гарантує їх легітимність, дотримання авторських прав та відповідальність перед аудиторією. Це робить онлайн-видання не лише джерелом інформації, а й соціально значущим інститутом, який формує

культурні смисли, підтримує локальні мистецькі ініціативи та сприяє конструюванню національної ідентичності.

Таким чином, дослідження онлайн-видань культурно-мистецького спрямування потребує комплексного підходу, що поєднує теорію медіа, аналіз жанрів, технологічні особливості та правові аспекти, оскільки саме така інтеграція дозволяє оцінити їхній вплив на культурну комунікацію, формування громадського смаку та розвиток креативних індустрій. Онлайн-видання виступають ключовим елементом сучасного медіапростору, здатним поєднувати функції інформаційного, освітнього та соціокультурного ресурсу.

1.2. Огляд українських онлайн-видань культурно-мистецького спрямування

Онлайн-медіа стали невід'ємною частиною сучасного інформаційного та культурного простору. Вони впливають на всі аспекти життя, зокрема на сферу культури та мистецтва, створюючи нові канали комунікації між митцями та аудиторією, а також сприяючи поширенню культурних цінностей. У сучасних умовах розвитку цифрових технологій важливо досліджувати, як електронні медіа трансформують культурно-мистецьку сферу, змінюють способи сприйняття мистецтва та формують нові форми взаємодії між учасниками культурного процесу.

Онлайн-медіа відіграють ключову роль у розвитку сучасного культурного середовища України. Вони не лише інформують суспільство про культурні події, а й стають платформою для творчої взаємодії, обміну досвідом та розвитку національної ідентичності [32].

Цифрові технології сприяють медіатизації культури, коли мас-медіа стають основним каналом формування культурного дискурсу та комунікацій у мистецтві. Це дозволяє не лише поширювати культурні цінності, а й створювати нові символічні значення та форми мистецького висловлення [32].

Медіа також сприяють розвитку медіамистецтва – нового напрямку художньої діяльності, що поєднує цифрові технології, візуальні мистецтва та комунікацію. Завдяки онлайн-медіа українські митці мають можливість

експериментувати, презентувати свої роботи онлайн та залучати широку аудиторію [35].

Соціальні медіа формують нову взаємодію з аудиторією, коли користувачі стають активними учасниками культурного процесу. Вони не лише споживають контент, а й створюють, коментують і поширюють культурні повідомлення, формуючи аудіовізуальну культуру участі [73].

Також онлайн-медіа відіграють важливу роль у популяризації цифрового мистецтва, віртуальних виставок та інтерактивних інсталяцій, роблячи мистецтво більш відкритим, інтерактивним і доступним для різних верств суспільства [85].

Отже, онлайн-медіа є не лише каналом поширення культурної інформації, а й потужним інструментом трансформації мистецтва, створення нових форм комунікації та залучення аудиторії до культурного життя.

Аналіз періоду 2020–2025 років є принципово важливим для дослідження онлайн-видань культурно-мистецького спрямування, оскільки саме ці роки стали етапом різких трансформацій українського медіапростору.

По-перше, пандемія COVID-19 у 2020–2021 рр. прискорила диджиталізацію журналістики: культурні установи перейшли у цифровий формат, а онлайн-видання стали ключовим джерелом доступу до культурних подій, виставок, концертів та мистецьких дискусій.

По-друге, початок повномасштабної війни у 2022 році суттєво змінив функціонування як загальноінформаційних, так і культурно-мистецьких медіа. Багато видань були вимушені трансформувати редакційні стратегії, переорієнтовувати контент на підтримку культурного фронту, фіксацію воєнних втрат, збереження ідентичності та документування культурної спадщини під час війни. Аналітичні звіти «Детектор медіа» [2] підтверджують, що у цей період різко зросла значущість саме цифрових платформ для поширення культурної інформації, оскільки друковані медіа та офлайн-події частково або повністю втратили можливість працювати.

По-третє, із прийняттям Закону України «Про медіа» у 2022 році [58] змінилася правова база функціонування онлайн-видань. Вперше на

нормативному рівні онлайн-ресурси були офіційно визнані повноцінними медіа, що встановило нові правила роботи, відповідальності та етичних стандартів. Це особливо важливо для аналізу останніх п'яти років, адже саме у цей час змінилися юридичні підходи до цифрових видань, включно з культурно-мистецьким сегментом [64].

По-четверте, у 2020–2025 рр. значно зросла роль цифрових платформ і споживання медіа українською аудиторією; зокрема – попит на національний, аналітичний та просвітницький контент. За даними щорічного опитування USAID/Internews, з початком повномасштабної війни все більше українців почали отримувати новини через інтернет – соціальні мережі, онлайн-видання та цифрові медіаформати; традиційні телебачення та друковані ЗМІ втратили свою домінанту [60].

Це свідчить, що в ці роки культурні онлайн-медіа мали реальну можливість стати основним каналом поширення культурного контенту, популяризації мистецтва та збереження культурної ідентично

Таким чином, останні п'ять років є унікальним, насиченим динамічними змінами періодом, який дозволяє простежити структурні, жанрові, технологічні та правові трансформації культурно-мистецьких онлайн-видань. Саме цей часовий проміжок дозволяє комплексно оцінити, як цифрові українські медіа реагують на глобальні кризи, війну, технологічні інновації та суспільні запити.

У сучасній науковій та нормативно-правовій практиці термін «електронні медіа» використовується для позначення медійних ресурсів, що функціонують у цифровому середовищі та поширюють інформацію через інтернет або інші електронні комунікаційні технології. Відповідно до Закону України «Про медіа» [58], електронні (онлайн) медіа визначаються як медіа, що здійснюють розповсюдження інформації у цифровій формі за допомогою мережі Інтернет і підпадають під загальні стандарти відповідальності та регулювання для всіх видів засобів масової інформації. Це означає офіційне визнання онлайн-видань повноцінними суб'єктами медіапростору [58].

У наукових підходах електронні медіа розглядаються як феномен цифрової комунікації, що поєднує оперативність, мультимедійність,

інтерактивність та можливість персоналізації контенту. Українська дослідниця О.Горошко підкреслює, що електронні медіа – це середовище, у якому інформація набуває гібридних форм (текст, звук, відео, анімація, інтерактивні елементи) та забезпечує новий формат комунікації між медіа та аудиторією [10]. Інші дослідники додають, що електронні медіа створюють можливість двосторонньої участі користувачів та сприяють появі нових моделей журналістської роботи, зокрема цифрової аналітики й персоналізованих каналів подачі контенту [26].

Таким чином, культурно-мистецькі онлайн-медіа – це цифрові видання, що спеціалізуються на популяризації культурних та мистецьких тем і використовують мультимедійні й інтерактивні можливості інтернету для формування глибшого культурного дискурсу. Вони поєднують технологічні особливості цифрових платформ із культурною місією, спрямованою на осмислення, збереження та розвиток української культури.

Відбувався стрімкий розвиток онлайн-видань культурного профілю: «Korydor» посилив аналітичний компонент, зосереджуючись на культурній політиці та впливі війни на мистецькі процеси [23], тоді як музичний журнал «The Claquers» став одним із провідних цифрових медіа, що забезпечують огляди, інтерв'ю та критичні статті про сучасну українську музику [59]. Таке паралельне існування і взаємне збагачення друкованих та цифрових культурних медіа сформувало новий комплексний інформаційний простір, де інтелектуальна традиція поєднується з оперативністю, мультимедійністю та ширшим доступом до культурного контенту.

Упродовж 2020–2025 рр. український культурно-мистецький медіапростір зазнав суттєвого оновлення, що проявилось у появі нових онлайн-платформ, цифрових проєктів та мультимедійних ресурсів. Цей процес був зумовлений як технологічними змінами, так і соціокультурними обставинами – пандемією COVID-19, цифровізацією культурних інституцій, а згодом і викликами, пов'язаними з повномасштабною війною.

Однією з ключових тенденцій стало активне створення нових культурних онлайн-медіа, що спеціалізуються на висвітленні мистецьких подій, аналізі

культурних процесів та популяризації української культури для широкої аудиторії. За даними аналітичних звітів Українського культурного фонду [1], у 2020–2023 рр. кількість культурних цифрових ініціатив зросла більш ніж удвічі, при цьому значна частина проєктів була спрямована саме на медіа-висвітлення мистецьких тем і створення нових платформ для комунікації [1].

Українські онлайн-медіа про культуру

Розвиток цифрових комунікацій сприяв виникненню широкого спектра електронних медіа культурно-мистецького спрямування в Україні. Упродовж останніх років сформувалося кілька типів платформ – аналітичні онлайн-журнали, віртуальні культурні проєкти, державні інформаційні ресурси та медіа, орієнтовані на культурну освіту. Кожен із цих типів виконує власну роль у розвитку культурного простору, забезпечуючи доступність інформації, просвітництво, популяризацію мистецтва та збереження культурної спадщини.

Онлайн-журнал «Медіакритика»

«Медіакритика» – медіааналітичний ресурс, що містить огляди та статті про медіа, культуру, культурну комунікацію та мистецькі процеси. Видання публікує глибокі аналітичні матеріали про стан культурних медіа в Україні, зокрема огляди культурних ресурсів, інтерв'ю з митцями та критика культурних трендів [45]. Журнал відіграє ключову роль у розвитку публічної дискусії про культуру, оскільки поєднують науковий підхід із сучасними форматами онлайн-медіа.

Ukraine Everywhere (Український інститут) – цифрова ініціатива, яка популяризує Україну за кордоном через мистецькі портфоліо, виставки, кураторські добірки та освітні матеріали про культуру. Проєкт спрямований на формування цілісного культурного образу України у міжнародному просторі [90].

Ці віртуальні ресурси сприяють доступності української культури для світової аудиторії та зміцнюють міжнародну культурну суб'єктність держави.

Державні культурні платформи: Мінкульт, «Об'єднана платформа культури та медіа»

У період війни особливого значення набули державні цифрові проєкти, спрямовані на документування подій та підтримку культурної інфраструктури. «Об'єднана платформа культури та медіа», запущена Міністерством культури та інформаційної політики у 2022 році, виконує функції цифрового культурного хабу. На платформі розміщені проєкти, що стосуються збереження культурної спадщини, протидії дезінформації, медіаграмотності, волонтерських ініціатив та мистецького документування війни. Вона об'єднує культурних діячів, інституції та міжнародних партнерів, забезпечуючи прозорість діяльності культурного сектору [49].

Особливості розвитку та проблеми українських культурно-мистецьких онлайн-медіа (2020–2025)

Розвиток культурно-мистецьких онлайн-видань в Україні упродовж останніх п'яти років відбувається в унікальному соціально-політичному контексті, який суттєво вплинув на тематику, функціональні моделі та інформаційну політику цих ресурсів. Еволюція електронних медіа про культуру визначається кількома ключовими факторами: воєнною реальністю, необхідністю збереження національної ідентичності, зростанням ролі цифрових платформ у культурній комунікації та підвищенням попиту на просвітницький контент.

1.3. Друкована та електронна періодика Тернопільщини у доробках науковців

Регіональна преса традиційно посідає вагоме місце в інформаційному та культурному житті України, виконуючи функції не лише джерела новин, а й важливого інструмента формування локальної ідентичності, збереження історичної пам'яті та підтримки культурного розвитку краю. Тернопільщина, як один із активних центрів українського духовно-мистецького життя, має розгалужену мережу як друкованої, так і електронної періодики, що відображає суспільні процеси, фіксує регіональні культурні події та сприяє популяризації творчості місцевих авторів.

Становлення й розвиток медіапростору області неодноразово ставали об'єктом уваги українських науковців. У дослідницькій традиції опрацювання тернопільської періодики окреслилися декілька напрямів: історичний, культурологічний, журналістикознавчий і соціокомунікаційний. Зокрема, наукові розвідки присвячувалися аналізу розвитку друкованих газет і журналів краю, специфіці їхнього тематичного наповнення, ролі у формуванні громадської думки та відображенні літературно-мистецького процесу. В окремих студіях акцентовано на функціонуванні ЗМІ як чинників локальної культурної політики, а також на їхній здатності реагувати на суспільно-політичні виклики.

З початком цифровізації українського медіапростору інтерес дослідників змістився також у бік онлайн-видань. Тернопільські онлайн-ресурси – новинні, культурні та аналітичні – почали розглядатися як нові комунікаційні платформи, що забезпечують швидший обмін інформацією, інтерактивність та нові форми взаємодії з аудиторією. У цьому контексті науковці аналізують процес переходу традиційної преси в електронний формат, трансформацію жанрової системи, появу мультимедійних форматів та зміну риторики подачі матеріалів.

Таким чином, науковий інтерес до друкованої та електронної періодики Тернопільщини формується на перетині кількох дослідницьких площин – історичної, культурно-комунікаційної та медіазнавчої. У наступних підрозділах буде розглянуто доробок провідних учених, що аналізували регіональні медіа, визначали їхню роль у розвитку культурного простору області та окреслювали тенденції функціонування локальних видань у сучасних умовах.

Дослідження історії та розвитку регіональної періодики Тернопільщини дозволяє простежити еволюцію тематики, жанрової структури та функцій місцевих видань від кінця XIX століття до сучасності. Т. Решетука у своїй роботі аналізує літературно-мистецькі часописи кінця XIX – першої третини XX століття, зазначаючи, що «уже перший українськомовний часопис краю – рукописна газета членів учнівського товариства «Громада» «Сніп» (1876) – мала риси літературного часопису» [61]. Авторка класифікує видання за тематикою, відзначаючи їхню літературну, поетичну, національно-патріотичну

спрямованість, та підкреслює значення цих видань для формування національної свідомості: «друковані літературно-мистецькі видання Тернопілля покликані до життя щораз більшою потребою в українському слові як чиннику суспільного поступу нації».

Сучасну періодику регіону досліджує О. Пелешок, яка відзначає, що районні газети початку XXI століття формують цілісне уявлення про основні тенденції краєзнавчих процесів: «сформовано цілісне уявлення про основні тенденції краєзнавчих процесів у наративній рецепції» [50]. Контент газет класифіковано за тематичними групами: історичною, географічною, економічною, мистецькою та етнографічною. О. Пелешок підкреслює, що «районна преса виконує важливі інформаційно-культурні та ідентифікаційні функції, спрямовані на популяризацію історії краю, відтворення локального культурного простору та зміцнення почуття спільноти».

Приклад аналізу конкретного обласного видання подає І. Гороховянко. Вона зазначає, що «вісник «Рада» відображає специфіку місцевої журналістики, поєднуючи інформаційні, освітні та культурні функції» [8]. Стаття описує жанрову та тематичну структуру видання, включно з публікаціями новин, освітніх матеріалів та оглядів культурних подій. І. Гороховянко робить висновок, що локальна періодика «сприяє формуванню громадської думки, зміцненню регіональної ідентичності та популяризації культурних цінностей» [9].

Н. Дашенко, О. Кушнір і Т. Решетука досліджують сучасні друковані регіональні медіа Тернополя, зокрема громадсько-політичні і літературно-мистецькі журнали періоду Незалежності України, і підкреслюють, що «аналіз локальної періодики дозволяє оцінити розвиток регіональної журналістики, жанрову структуру та тематичні домінанти видань». Автори зазначають, що сучасні регіональні медіа «поєднують традиційні форми друкованих видань із цифровими платформами, забезпечуючи більш широкий доступ до культурного та інформаційного контенту» [16].

Таким чином, дослідження науковців дозволяють простежити еволюцію тернопільської періодики: від друкованих до сучасних онлайн-видань. Це

створює наукову основу для порівняння з онлайн-ресурсом «Золота пектораль», його тематико-жанровою структурою та авторським складом.

Висновки до розділу I

Було здійснено комплексний теоретичний аналіз онлайн-видань культурно-мистецького спрямування як окремого типу сучасних медіа. Дослідження показало, що розвиток цифрової журналістики, трансформація комунікаційних моделей і зростання ролі інформаційних технологій суттєво вплинули на функціонування культурних онлайн-медіа та визначили їхню специфіку в українському медіапросторі.

Онлайн-видання розглядаються як самостійна форма ЗМІ, що поєднує оперативність, мультимедійність і інтерактивність із можливістю створення культурно значущого контенту. На основі наукових підходів встановлено, що цифровий формат не лише розширює інструментарій журналіста, але й зумовлює появу нових жанрових та функціональних моделей – лонгвідів, мультимедійних проєктів, інтерактивних рецензій, подкастів, комбінованих форматів.

Аналіз інформаційного ресурсу як феномену сучасної журналістики дав змогу виокремити його ключові характеристики: доступність, мультимедійність, гіпертекстовість, персоналізацію контенту. Ці ознаки особливо важливі для культурно-мистецької тематики, оскільки забезпечують можливість репрезентації складних мистецьких процесів у доступній, візуально насиченій формі, що сприяє популяризації української культури.

Визначення об'єкта та предмета дослідження дало змогу окреслити теоретичні межі роботи: об'єктом є культурно-мистецькі онлайн-видання як елемент сучасної медіасистеми, а предметом – їхні жанрові, технологічні, правові та методологічні особливості. Методологічні підходи – зокрема контент-аналіз, медіааналіз, порівняльний аналіз, а також концепція «медіа як соціальної практики» – дозволяють досліджувати ці видання комплексно, у взаємодії медійного змісту, технологій та соціальних функцій.

Окремої уваги потребують правові засади діяльності онлайн-медіа. Закон України «Про медіа», «Про інформацію» та «Про авторське право і суміжні права» визначають правовий статус цифрових видань як повноцінних суб'єктів інформаційної діяльності. Це підкреслює необхідність дотримання журналістських стандартів, етичних норм, авторського права, а також прозорості та відповідальності у сфері культурної журналістики.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що онлайн-видання культурно-мистецького спрямування становлять важливу частину сучасної української медіасистеми. Вони виконують інформативну, просвітницьку, культуротворчу та ідентифікаційну функції, забезпечуючи суспільству доступ до мистецьких процесів і сприяючи розвитку культурної свідомості. Їхнє вивчення є необхідним для розуміння того, як цифрові медіа впливають на формування культурного простору, трансляцію цінностей, підтримку національної ідентичності та розвиток культурної комунікації в умовах сучасних викликів.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО РЕСУРСУ «ЗОЛОТА ПЕКТОРАЛЬ»

2.1. Загальна характеристика сайту, структура, рубрики та формат представлення матеріалів

Інформаційний ресурс «Золота пектораль» посідає особливе місце серед сучасних українських онлайн-видань культурно-мистецького спрямування. Його діяльність спрямована на висвітлення процесів у сфері літератури, культури, мистецтва та духовного життя суспільства. Ресурс поєднує функції медіа, літературного журналу та платформи для комунікації між авторами й читачами.

Походження та концепція ресурсу

Сайт «Золота пектораль» було створено у квітні 2013 році з ініціативи Володимира Погорецького та Євгена Барана. На початковому етапі друкована версія журналу виходила у Тернополі й поширювалася переважно в регіоні та серед кола українських письменників. Онлайн-версія дала змогу залучити читачів з усієї України та українську діаспору, зокрема літераторів і критиків, які фізично не мали доступу до паперового примірника.

Метою створення ресурсу стало популяризація української культури, літератури та мистецтва, духовних цінностей, а також підтримка авторів, які працюють у гуманітарній сфері, сприяння розвитку сучасного українського слова та об'єднання творчих особистостей навколо культурних ініціатив. Концепція сайту ґрунтується на принципах інтелектуальності, культурної автономності та духовного змісту.

Головний редактор сайту «Золота Пектораль» Володимир Погорецький розповідає: «Інформаційний ресурс, де, окрім найновіших подієвих матеріалів з культурного життя країни, ви знайдете фото- та відео репортажі, анонси мистецьких подій, місцеві новини Чортківщини (пам'ятаємо, що виходить журнал саме в Чорткові, хоч і має загальноукраїнський статус) і, найголовніше, вже постав перед читачами оновлений архів номерів журналу, там ви можете ознайомитися з журналом і при потребі, завантажити електронну версію.

У нас на сайті, окрім матеріалів інформаційно-новинного характеру, ви можете прочитати найсвіжіші рецензії, книжкові огляди, наукові та науково-популярні дослідження у галузі краєзнавства, літературознавства, етнології тощо» [70].

Редакційна політика та принципи публікацій

Онлайн-ресурс «Золота Пектораль» є всеукраїнським літературно-мистецьким та громадсько-публіцистичним виданням [22]. Редакційна політика видання спрямована на підтримку української культурної традиції, розвиток сучасного мистецтва та популяризацію національної літератури. Основними принципами публікацій є:

- академічність та якість контенту – ресурс прагне до високого художнього, літературного та аналітичного рівня публікацій, забезпечуючи наукову точність, достовірність фактів і ретельну редакційну перевірку матеріалів;
- відкритість до жанрового різноманіття – «Золота Пектораль» публікує прозу, поезію, есе, рецензії, критичні та публіцистичні матеріали, а також інтерв'ю з митцями і наукові статті про культурні процеси, що дозволяє поєднувати академічну строгість із публіцистичною доступністю;
- підтримка як досвідчених авторів, так і дебютантів – видання створює платформу для розвитку нових голосів у культурній сфері, заохочує молодих авторів до участі та забезпечує відкритість для різних точок зору;
- мультимедійність та цифрова адаптація – редакція активно використовує онлайн-формати, фото- та відеоматеріали, інтерактивні добірки та архіви номерів, що дозволяє аудиторії зручно споживати контент і підвищує доступність культурного матеріалу для широкого кола читачів;
- етичні стандарти та українська мовна традиція – ресурс дотримується професійних етичних норм журналістики та літературної критики, популяризує українську мову, сприяє розвитку культурної самосвідомості та національної ідентичності.

Таким чином, редакційна політика «Золотої Пекторалі» формує баланс між академічністю та публіцистичною відкритістю, поєднуючи традиційні

цінності української культури з сучасними цифровими форматами комунікації [70].

Основними критеріями добору матеріалів є:

- тематична відповідність культурно-мистецькому профілю ресурсу;
- висока якість тексту – грамотність, образність, змістовність;
- оригінальність авторської позиції.

У складі редакції працюють:

- головний редактор – Володимир Погорецький (м. Чортків);
- редакційна колегія: Михайло Слабошпицький (м. Київ), Тарас Федюк (м. Київ), Євген Баран (заступник головного редактора, м. Івано-Франківськ), Теодозія Зарівна (м. Київ), Ігор Павлюк (м. Львів), Василь Слапчук (м. Луцьк), Павло Гірник (м. Хмельницький), Степан Процюк (м. Івано-Франківськ), Мирослав Дочинець (м. Мукачево), Борис Щавурський (м. Тернопіль), Маріанна Кіяновська (м. Львів), Володимир Лис (м. Луцьк), Ганна Костів-Гуска (м. Борщів), Йосип Свіжак (м. Чортків), Ганна Осадко (м. Тернопіль), Олександр Клименко (м. Луцьк).

Частину матеріалів подають запрошені автори – відомі письменники, критики, культурні діячі. Редакційна команда також підтримує молодих авторів, відкриваючи для них можливість публікацій на рівних умовах із досвідченими митцями.

Структура сайту

Головна сторінка сайту «Золота пектораль» є центральним елементом його структури та виконує роль «обличчя» ресурсу, що одразу презентує користувачеві найактуальніші матеріали та основні напрямки діяльності видання. Верхня частина сторінки (header) включає логотип, назву видання, верхнє меню рубрикації та кнопки для соціальних мереж. Основне меню містить рубрики: Новини, Літературні новини, Критика, Рецензії, Огляди, Культура, Чортківські новини, Обласні новини, Краєзнавство, Духовність, Політика. Крім того, у верхній частині розташований пошук по сайту, що дозволяє користувачу швидко знаходити необхідні матеріали.

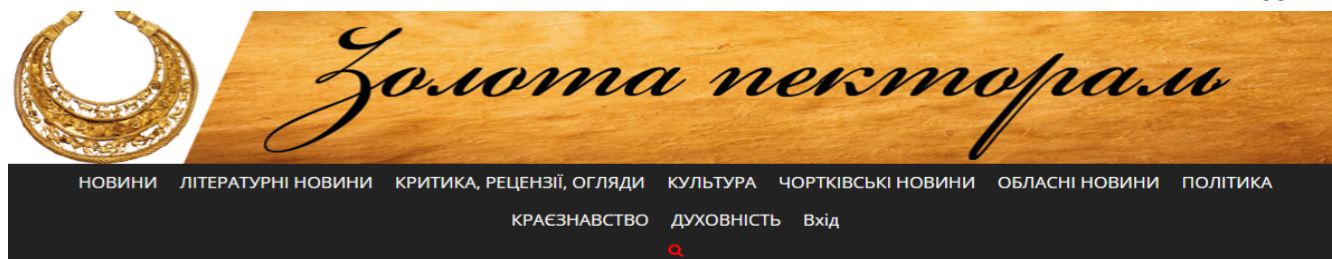

Рис. 1. Логотип ресурсу

Центральна частина головної сторінки відображає найновіші публікації у вигляді анонсів з заголовками та коротким описом. Кожен матеріал супроводжується ілюстраціями, що підкреслюють тематику статті або подію, а також відображається автор та дата публікації. Старіші матеріали переміщуються в архів або тематичні підрубрики, що забезпечує логічну і хронологічну організацію контенту.

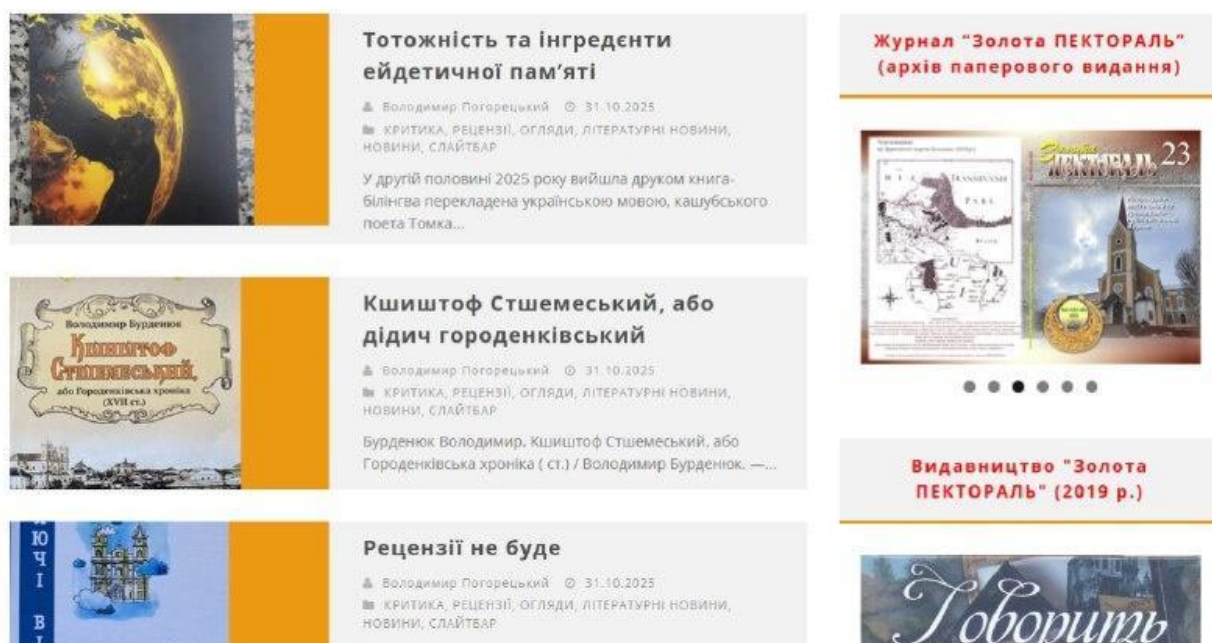

Рис. 2. Головна сторінка сайту

Рубрикація та тематичне наповнення

Основні розділи ресурсу включають: новини, літературні новини, критика, рецензії, огляди, культура, чортківські новини, обласні новини, політика, краєзнавство, духовність. На головній сторінці розміщено актуальні публікації з різних сфер культури та літератури, а також архів попередніх

матеріалів. Основні розділи ресурсу формують логічну систему культурного контенту, що охоплює письменницьку творчість, мистецтвознавчі розвідки, культурологічну аналітику й інформаційно-подієві повідомлення.

Кожен розділ має власну логіку оновлення та стиль викладу. Наприклад, у рубриці «Критика» переважають аналітичні матеріали з посиланнями на першоджерела, тоді як розділ «Чортківські новни» має більш новинний характер.

Таблиця 2.1

Рубрикаційна структура сайту «Золота пектораль»

Рубрики	Зміст і тематичне спрямування	Тип матеріалів і жанри
Новини	Повідомлення про культурні події, літературні зустрічі, презентації книг, фестивалі, премії	Інформаційні замітки, короткі новини, анонси
Літературні новини	Новини літературного життя України: вихід нових книг, нагороди, конкурси, діяльність письменників	Інформаційні замітки, огляди, інтерв'ю
Критика, рецензії, огляди	Аналітичні матеріали про художню літературу, огляди сучасного літературного процесу, інтерпретації творів	Літературно-критичні статті, есе, рецензії
Культура	Матеріали про різні сфери мистецтва: живопис, театр, музика, кіно, народна творчість	Публіцистичні статті, нариси, інтерв'ю
Чортківські новини	Локальні події культурного та громадського життя міста Чортків і району	Репортажі, замітки, фотоілюстрації
Політика	Статті про суспільно-політичні процеси, аналітика, публіцистика про Україну й регіональні події	Аналітичні матеріали, коментарі, публіцистичні статті
Краєзнавство	Матеріали, присвячені історії, культурі, відомим постатям краю, збереженню місцевих традицій	Нариси, спогади, аналітичні статті

Духовність	Публікації на морально-етичні, релігійні, філософські теми	Есе, роздуми, інтерв'ю, аналітичні тексти
Обласні новини	Культурні події Тернопільщини, інформація про місцеві митців, фестивалі, заходи	Інформаційні повідомлення, репортажі, інтерв'ю

Як свідчить упорядкована таблиця, сайт «Золота пектораль» має розгалужену систему рубрикації, що поєднує тематичну різноманітність із чіткою структурною логікою. Розділи охоплюють як загальнонаціональні та мистецькі напрями («Культура», «Літературні новини», «Критика», «Рецензії»), так і матеріали локального та регіонального рівнів («Чортківські новини», «Обласні новини», «Краєзнавство»). Наявність рубрик «Духовність» і «Політика» засвідчує прагнення ресурсу інтегрувати культурно-мистецьку тематику у ширший соціальний та ціннісний контекст.

Така структурна багатовекторність сприяє формуванню у читача цілісного уявлення про сучасний культурний простір України. Водночас різноманітність рубрик впливає на формат представлення матеріалів – стиль викладу, композицію текстів, використання візуальних елементів і способи взаємодії з аудиторією. Саме ці аспекти докладніше розглянуто у наступному підрозділі.

Соціальні мережі

Сайт «Золота пектораль» інтегрує кнопки для поширення матеріалів у популярних соціальних мережах, таких як Facebook, Twitter та Email. Це дозволяє читачам швидко ділитися публікаціями та підвищує охоплення аудиторії. Використання соціальних кнопок робить сайт інтерактивним і сучасним, залучаючи користувачів до активної участі. Такий підхід також сприяє формуванню онлайн-спільноти навколо культурно-мистецького контенту та підвищує впізнаваність видання.

Рис. 3. Приклад поширення матеріалу

Блоки на головній сторінці

Головна сторінка сайту структурована у кілька функціональних блоків, які відокремлюють різні види контенту:

1. Блок нових публікацій (анонси статей)
 - відображає найсвіжіші матеріали на сайті;
 - містить заголовки, короткий опис, дату та автора;
 - може супроводжуватися ілюстраціями або банерами.
2. Блок тематичних матеріалів
 - розбитий за рубриками: Критика, Рецензії, Огляди, Культура тощо;
 - забезпечує легкий доступ до тематично згрупованих статей.
3. Блок популярного контенту або рекомендованих матеріалів
 - показує статті з високим рейтингом або активністю читачів;
 - допомагає користувачу швидко знаходити цікаві публікації.

Архів

Архів публікацій на сайті виконує функцію збереження старих матеріалів, що вже не відображаються на головній сторінці:

- статті сортуються за датою публікації та рубриками, що дозволяє швидко знаходити потрібну інформацію;
- архів містить як локальні, так і загальноукраїнські матеріали, що забезпечує повну історію контенту сайту;
- наявність архіву робить сайт зручним для досліджень та аналізу контенту, оскільки дозволяє відстежувати тематику та динаміку публікацій у часі.

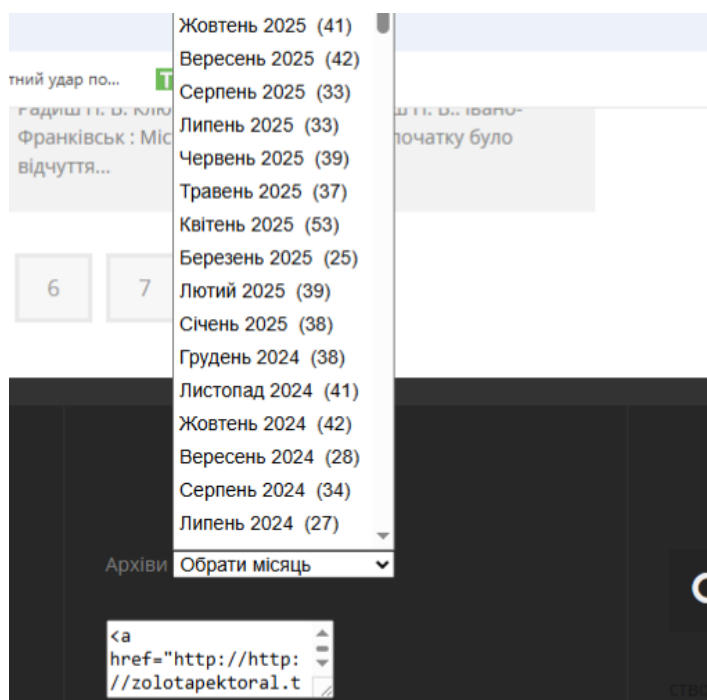

Рис. 4. Архів ресурсу

Наявність чіткої рубрикації, тематичних блоків, архіву публікацій та інтеграції соціальних мереж створює продуману структуру сайту «Золота пектораль». Вона не лише забезпечує швидку навігацію та доступ до актуальних матеріалів, а й формує умови для глибшого аналізу контенту.

Розгляд формату представлення матеріалів

Кожна стаття на сайті структурована за єдиним принципом: заголовок, підзаголовок, основний текст, авторство, дата публікації, ілюстрації. Така подача дозволяє користувачам швидко орієнтуватися в матеріалах та виділяти необхідну інформацію. Візуальні елементи, такі як фото, ілюстрації та банери, не лише підкреслюють зміст статей, а й полегшують сприйняття тексту.

Матеріал «Гумор міста» [74], опублікований у рубриках **Критика, Рецензії, Огляди, Літературні новини, Новини**, є типовим прикладом публікації на сайті «Золота пектораль».

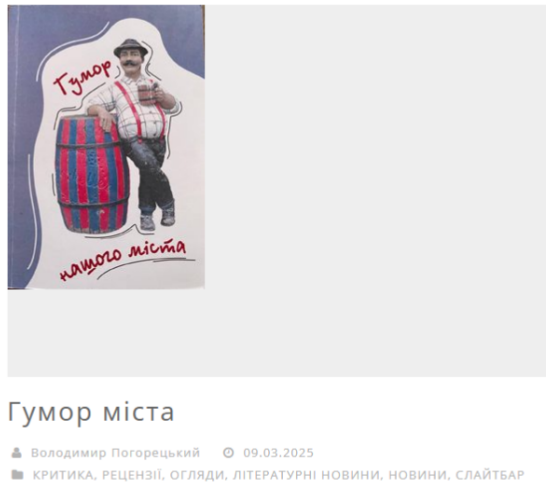

Рис. 5. Приклад подання матеріалу на сторінці онлайн-видання

Матеріал структурований за класичною схемою:

1. **Заголовок:** «Гумор міста» – короткий і водночас інформативний, привертає увагу до теми.
2. **Автор і дата публікації:** зазначено під заголовком, що відповідає академічним стандартам цитування та дозволяє читачеві оцінити актуальність матеріалу.
3. **Основний текст:** містить аналітичний опис альманаху «Гумор нашого міста», його історичний контекст, авторів та жанрове різноманіття творів. Текст поділено на логічні абзаци, кожен з яких висвітлює певний аспект: історія гумору в українській літературі, структура альманаху, значення видання в сучасному культурному просторі.
4. **Жанрова характеристика:** матеріал поєднує літературно-критичний та аналітичний підходи з елементами публіцистики, що дозволяє поєднувати інформаційний та оцінний аспект.
5. **Візуальні елементи та форматування:** у публікації присутні інтерактивні кнопки для поширення у соцмережах (Facebook, Twitter, Email), що полегшує комунікацію з аудиторією; текст структуровано підзаголовками і абзацами для зручності читання.

Гумор нашого міста / Упоряд. І. Гавриловича. Перед. В. Бабія. Івано-Франківськ: ТОВ «Галичина-ПАК», 2024. 260 с.

Сьоомою книжкою із серії «Міська бібліотека гумору «Галицький ціп», зініційованою В. Бабієм і Є. Бараном, де вміщено твори, споріднені за гумористичним характером, письменників-франківців, є «Гумор нашого міста», чий з'яві передують видання: збірник «Свині не читають», «Насолода абсурдом» В. Бабія, «Катавасія біля банкомата» М. Савчука, збірник «Гумору Покуття», «Співомовки» С. Руданського, «Твори» П. Глазового, про що вказано в короткому передньому слові В. Бабія.

Початок сміхової традиції в українській літературі позначений з'явою дошкульного, викривального, а моментами в'дливового сміху в творах полемічного характеру на помежів'ї 16-17 століть, їм на противагу автори в середньовічних пам'ятках (у літописах, хроніках, житіях) не сміялися, тому що тогочасна прив'язаність літератури до релігійного канону, підпорядкування йому, звернення до Біблії породили їй обмеженість у тематичному плані. Письменники дотримувалися поширеної думки-гасла «Христос не сміявся, то ї ми не будемо» — це пояснюється тим, що будь-який канон становить виокремлення.

Сміх лунає і в епоху українського бароко, і в творців-вагантів-голіардів в параметрах продовження «карнавальної» західноєвропейської традиції — мандрованих дяків, і доба нової української літератури бере початок зі сміху, проте згодом відбудеться злам: література, що поступово вмонтовувалася в рамки преромантичної, а відтак — романтичної віх, трансформувалась у плач, пізніша естетична ланка — реалізм — також не матиме майже нічого дотичного до сміху, однак він відродиться вже в добу модернізму.

Рис. 6. Фрагмент сторінки онлайн-видання з прикладом публікації

Наведений приклад ілюструє, як сайт «Золота пектораль» поєднує аналітичні та інформаційні функції. Структура публікації відповідає типовому формату видання: чітка рубрикація, логічний поділ тексту на абзаци, наявність авторства та дати, можливість поширення матеріалу через соціальні мережі. Такий формат забезпечує швидку орієнтацію користувача та підтримує академічну і публіцистичну цінність контенту.

2.2. Місце ресурсу серед інших культурно-мистецьких медіа України

Сучасний український інтернет-простір характеризується значним розмаїттям онлайн-видань культурно-мистецького спрямування. В умовах цифровізації та розвитку локальних ініціатив усе більшого значення набувають ресурси, що поєднують національний та регіональний контекст, популяризують літературу, мистецтво та культурні події. Онлайн-видання сьогодні виконують не лише інформаційну функцію, а й формують культурну комунікацію, забезпечують платформу для дискусій, критики та презентації творчих здобутків, а також активно інтегруються із соціальними мережами, що підвищує їхню аудиторію та вплив.

В українському медіапросторі на початку 2020-х років спостерігається тенденція до активної цифровізації культурно-мистецької журналістики.

Частина традиційних друкованих видань переходить у цифровий формат (зокрема, «Літературна Україна», «Критика», «Всесвіт»), зберігаючи орієнтацію на фахову читацьку аудиторію, але розширюючи доступність своїх матеріалів у мережі. Паралельно з цим виникають нові онлайн-проекти, що формують сучасну модель комунікації в галузі культури – серед них «Ukraine Forever» і «Re/visions», які використовують мультимедійні формати, інтерактивність і англomовний контент [47].

Такі процеси свідчать про еволюцію культурно-інформаційного простору України, де відбувається поступова інтеграція регіональних ініціатив у загальнонаціональний дискурс. У цьому контексті важливо проаналізувати, яким чином онлайн-ресурс «Золота пектораль» – як приклад локального, але активного медіа – вписується в загальний ландшафт сучасних культурно-мистецьких видань, зберігаючи власну ідентичність і розвиваючи регіональну журналістику культури.

Метою цього підпункту є визначення місця ресурсу «Золота пектораль» серед українських культурно-мистецьких медіа. Для цього планується провести порівняльний аналіз за такими параметрами:

- структура та рубрикація сайту,
- тематичне охоплення матеріалів,
- жанрова різноманітність,
- формат подачі контенту,
- рівень географічного та аудиторного охоплення,
- наявність архіву та інтеграції з соціальними мережами.

Для порівняння буде обрано такі конкурентні видання: «Літературна Україна» та «Ukraine Forever». Таке порівняння дозволяє простежити унікальні особливості «Золотої пекторалі» та визначити її позицію серед конкурентів.

Літературна Україна

Дата заснування: 1927 рік (як газетне видання).

Специфіка роботи

Найстаріший український літературно-мистецький часопис.

Основна мета: популяризація літератури, мистецтва, критики, підтримка авторів-дебютантів.

Онлайн-версія адаптує традиційний друкований формат для інтернет-читачів.

Основний контент: літературні статті, рецензії, інтерв'ю, художні твори.

Орієнтація на українську літературну спільноту всередині країни.

Сайт містить інформацію про видання, передплату, контакти, проте інтерактивність і мультимедіа обмежені [34].

Ukraine Forever – сучасна онлайн-платформа (точна дата запуску сайту публічно не зазначена, проте активно працює з початку 2020-х).

Специфіка роботи

Цифровий медіа-ресурс для українців в Україні та за кордоном.

Мета: популяризація української культури, традицій, історії; консолідація світової української спільноти.

Контент мультимедійний: телепрограми, радіо-етери, подкасти, відеосюжети, текстові статті.

Англomовна версія дозволяє охоплювати міжнародну аудиторію.

Сайт має рубрики на кшталт «Архів української автентики», «Альманах живий свідок».

Специфіка: активне використання аудіо-відео, інтерактивних форматів, орієнтація на глобальний культурний дискурс [99].

Таблиця 2.2

Порівняльна характеристика ресурсів

Параметри	Золота пектораль	Літературна Україна	Ukraine Forever
Тематика	культура, література, локальні новини, духовність, політика	література, мистецтво	культура, історія, патріотичні ініціативи, локальні події
Рубрикація	широка, включає локальні й національні теми, багато рубрик	спеціалізовано на літературі	середня кількість рубрик, фокус на національну та локальну тематику

Формат подання	новини, літературні новини, критика, рецензії, огляди, фото, блоги соцмережі	рецензії, аналітика, художні дебюти	новини, огляди, інтерв'ю, фото, аналітичні матеріали
Географічний / авдиторий рівень	локальний + національний	національний (письменницька авдиторія)	національний + діаспора, широка авдиторія
Архів / доступність	має архів, структурована система рубрик і блоків	має історію видання, фокус на літературі	архів присутній, але обмежений, орієнтований на актуальні новини

Порівняльний аналіз показує, що «Золота пектораль» вирізняється серед українських культурно-мистецьких онлайн-видань насамперед поєднанням локального й національного контекстів. Якщо «Літературна Україна» орієнтована переважно на фахову літературну спільноту, а Ukraine Forever – на широку українську аудиторію, зокрема за кордоном, то «Золота пектораль» поєднує в собі елементи обох підходів: висвітлює літературні та культурні теми загальнонаціонального рівня, але водночас зберігає регіональну автентичність, популяризує локальних авторів і культурні ініціативи.

Структура сайту відзначається широкою рубрикацією, що включає не лише мистецькі розділи, а й новини, краєзнавчі та духовні матеріали. Така побудова забезпечує різномірне охоплення тем і робить ресурс привабливим для різних категорій читачів.

Порівняльний аналіз показує, що в українському культурно-мистецькому онлайн-просторі формується нова модель медіа, у якій поєднуються журналістика, літературна критика, есеїстика й мультимедійні формати. Такі ресурси, як «Літературна Україна», зберігають академічність та опору на традицію, натомість «Ukraine Forever» чи «Re/visions» демонструють прагнення до цифрової гнучкості, інтеграції тексту, відео та подкастів, а також орієнтацію на глобальну українську аудиторію.

За даними Інституту масової інформації (ІМІ), саме у 2022 році відбулася різка активізація культурних онлайн-медіа, пов'язана з війною та суспільним запитом на осмислення культурної ідентичності [77]. Онлайн-платформи стали не лише інформативними ресурсами, а й простором емоційного й культурного відновлення, зокрема через мистецтво, літературу й есеїстику.

Науковці відзначають, що культурні ЗМІ дедалі частіше виступають медіаторами між локальними ініціативами та глобальним контекстом. За спостереженнями Олесі Ллойд-Майєр (2023), медіамистецтво в Україні перетворюється на потужний соціокультурний інструмент, який поєднує естетику й громадянську позицію [36].

У цьому контексті «Золота пектораль» вирізняється тим, що зберігає регіональну ідентичність і водночас інтегрує загальноукраїнські теми, демонструючи сталий розвиток літературної критики й краєзнавчих матеріалів. Її структура (розділи «Новини», «Культура», «Рецензії», «Краєзнавство», «Духовність», «Політика») і наявність архіву створюють функціональну багаторівневу систему, що поєднує новинний і аналітичний контент.

Як свідчать сучасні дослідження ІМІ, рівень довіри до культурних онлайн-ресурсів зростає пропорційно до якості журналістських стандартів та інтеграції з соціальними мережами [77; 91]. У цьому аспекті «Золота пектораль» поступається мультимедійним виданням, але переважає за якістю літературознавчої аналітики та стабільністю рубрикації.

Отже, у межах порівняльного аналізу можна зробити висновок, що «Золота пектораль» поєднує традиційний журналістський стиль із поступовим переходом до цифрової комунікації. Її унікальність полягає в акценті на локальній культурній спадщині, збереженні української мови й духовних цінностей, що дозволяє позиціонувати видання як важливу складову сучасного культурного медіаполя України.

Висновки до розділу II

Розділ 2 присвячено аналізу інформаційного ресурсу «Золота пектораль», його структури, контенту та позиції серед інших українських

культурно-мистецьких онлайн-видань. Дослідження показало, що ресурс характеризується чіткою рубрикацією, яка охоплює літературні новини, рецензії, критичні огляди, культурні події, краєзнавство, духовність та політику. Наявність архіву матеріалів та інтеграція з соціальними мережами забезпечують зручний доступ до контенту та розширюють аудиторію, підвищуючи інформаційну присутність видання в онлайн-просторі.

Порівняльний аналіз з іншими медіа – «Літературна Україна» та «Ukraine Forever» – показав, що «Золота пектораль» займає проміжну нішу між загальнонаціональними та регіональними платформами. Якщо «Літературна Україна» переважно орієнтується на професійне літературне середовище, а «Ukraine Forever» на мультимедійний та глобальний контент, то «Золота пектораль» поєднує регіональну ідентичність, літературну аналітику та широкий культурний контекст, що робить ресурс унікальним і цінним для локальної та загальноукраїнської аудиторії.

Аналітичний огляд засвідчив, що видання підтримує стабільність рубрикації та якість контенту, зберігаючи літературно-критичний напрямок і водночас висвітлюючи суспільно-культурні та духовні теми. Це дозволяє ресурсу виконувати декілька функцій одночасно: інформаційну, аналітичну та просвітницьку. Також «Золота пектораль» демонструє ефективну адаптацію до сучасних цифрових вимог: зручна навігація, інтеграція з соціальними мережами та наявність архіву підвищують її інтерактивність і доступність.

Отже, «Золота пектораль» можна розглядати як успішний приклад регіонального культурно-мистецького медіа, яке зберігає свою унікальність і водночас інтегрується у сучасний український медіапростір. Видання демонструє здатність поєднувати традиційні літературні цінності з цифровими інструментами, що забезпечує його важливе місце серед культурно-мистецьких онлайн-ресурсів країни та робить його значущим майданчиком для популяризації літератури, мистецтва і духовних цінностей.

РОЗДІЛ 3. ТЕМАТИКО-ЖАНРОВІ ДОМІНАНТИ САЙТУ «ЗОЛОТА ПЕКТОРАЛЬ»

3.1. Тематико-проблемний вимір контенту

Сайт «Золота пектораль» охоплює широкий спектр тем, що відображають літературно-мистецькі, соціокультурні та духовні процеси. Аналіз тематичного наповнення дозволяє визначити пріоритетні напрями ресурсу, а також його роль у популяризації регіональної та національної культури.

Основні тематичні напрями:

Літературні новини – анонси нових книжок, конкурси, літературні події.

Критика, рецензії, огляди – оцінка нових творів, аналітика літературного процесу.

Культура – події в мистецтві, театральні прем'єри, фестивалі.

Краєзнавство – історичні матеріали, місцеві традиції, культурна спадщина.

Духовність – релігійні та духовні аспекти, вплив культури на моральні цінності.

Політика – висвітлення культурно-політичних подій, що впливають на регіон.

Чортківські новини висвітлюють локальні події міста, акцентуючи увагу на культурній, громадській і соціально значущій активності.

У рамках тематичного аналізу було здійснено вибіркового перегляд матеріалів сайту «Золота пектораль» за період січень–жовтень 2025 року. У таблиці наведено приклади публікацій із ключових рубрик, що дозволяють відобразити основні тематичні пріоритети та закономірності розподілу контенту.

**Тематичний розподіл вибірково проаналізованих матеріалів сайту
«Золота пектораль», що ілюструє основні напрямки та тенденції контенту
(січень-жовтень 2025 р.)**

Тематика	Приклади матеріалів	Примітки
Літературні новини	«Круглий стіл до ювілею Нестайка. Визначення лауреата Всеукраїнської літературної премії» (01.02.25. Тетяна Кузілова) [30]	Висвітлення літературної події, акцент на національному значенні творчості письменника, поєднання культурного заходу та літературної критики
	«Презентація книги Макса «Єнота» Ємця «Наше ратне діло та роздуми про вічне» (22.09.2025. Марія Порох) [54]	Презентація сучасної книги для широкої аудиторії, підкреслює інтеграцію локальної та національної літературної тематики, показує активну культурну діяльність ресурсу
	«Роман Коритко: детектив історії, археолог часу та літописець рідного краю» (02.04.25. Леся Бернакевич) [7]	Стаття інформує про діяльність конкретного автора і його нові твори. Висвітлює події, пов'язані з літературою (нові публікації, творчі досягнення)
Критика, рецензії, огляди	«Знайти душевну струну» (01.02.25. Ігор Фарина) [78]	Огляд нового видання, що відображає духовно-літературну тематику; підкреслює актуальні проблеми сучасної літератури та емоційне сприйняття твору читачами
	«Про що розповіли плоди одного дерева?» (09.06.2025. Ігор Фарина) [80]	Літературна рецензія на книгу, що поєднує художній аналіз і популяризацію творчості автора; висвітлює тематичні особливості твору та його культурне значення
	«Чи бачать небеса котів» – книжка для дорослих» (16.07.25. Галина Новосад) [48]	Інформаційний матеріал про нове видання, що інформує читачів про сучасну літературу для дорослої аудиторії; демонструє поєднання

		інформаційної та популяризаторської функції сайту
Культура	«Яскраві спогади про світлу людину» (16.05.2025. Василь Шкіря) [89]	Матеріал висвітлює культурно-літературну подію/спогади про видатну особистість; демонструє увагу ресурсу до збереження культурної та духовної спадщини регіону
	«Вистава «За двома зайцями» Коломийського драматичного» (02.06.2025. Марія Порох) [52]	Огляд театральної постановки; показує активне висвітлення мистецьких подій, репрезентує культурну діяльність регіональних театрів
Духовність	«Він бачив Бога, єдиного для всіх» (10.01.2025. Олександр Степаненко) [67]	Матеріал висвітлює духовні цінності та релігійні погляди, підкреслює морально-етичний аспект культури; спрямований на популяризацію духовної тематики серед читачів
	«Любов як дар» (15.02.25. Юрій Грешко) [13]	Публікація розкриває теми духовності та людських цінностей, демонструє фокус ресурсу на формуванні моральної та культурної свідомості аудиторії
Краєзнавство	«Одне ім'я з "українського списку Катині" – Іван Винниченко» (19.05.2025. Олександр Степаненко) [68]	Матеріал висвітлює історичну постать у контексті регіональної та національної пам'яті; поєднує краєзнавчий та культурно-історичний аспект, спрямований на популяризацію локальної історії
	«Як святкували у Чорткові річницю хрещення Руси-України на початку минулого століття» (15.07.25. Яромир Чорпіта) [85]	Публікація висвітлює історико-культурні традиції регіону; демонструє увагу ресурсу до локальної історії та культурної спадщини

Політика	«З Україною в серці» (02.03.25. Віра Марущак) [42]	Матеріал висвітлює культурно-патріотичні ініціативи та громадську активність; показує, як ресурс поєднує культурну тематику з соціально-політичними аспектами
	«Презентація німецько-українського товариства» (06.05.2025. Віра Марущак) [43]	Публікація повідомляє про міжнародну культурно-громадську подію; ілюструє інтеграцію локальної та міжнародної спільнот у контексті політико-культурних процесів
Чортківські новини	«У Чорткові відбудеться триденний пересувний культурний шелтер» (17.01.2025. Юлія Лисюк) [33]	Інформування про локальну культурну подію; показує активну громадську та культурну діяльність у місті, спрямовану на залучення місцевої аудиторії
	«Полівецький патріотичний стержень: втіха й розчарування» (31.05.2025. Наталія Атаманчук) [3]	Публікація висвітлює локальні події та ініціативи, поєднує культурно-історичний та соціально-політичний контекст; демонструє увагу ресурсу до подій, важливих для громади Чорткова

Аналіз матеріалів сайту «Золота пектораль» за період січень-жовтень 2025 року показав, що видання охоплює широкий спектр тематик, що відображають літературно-мистецькі, культурні та духовні процеси регіону. Найбільш представленими є літературні новини та рецензії, що свідчить про центральну роль ресурсу у популяризації локальної літературної творчості та підтримці авторів.

До важливих тематичних напрямів належать культура та краєзнавство, які забезпечують висвітлення мистецьких подій, фестивалів, традицій і локальної історії. Духовність займає меншу частку контенту, однак відіграє важливу роль у формуванні культурного дискурсу, відображаючи морально-ціннісні та релігійні аспекти регіональної спільноти. Тематика політики та новин

представлена вибірково, переважно через культурно-політичні події або локальні ініціативи, що впливають на розвиток громад та культурних проєктів.

Таким чином, таблиця ілюструє тематичні пріоритети сайту «Золота пектораль» та дозволяє зробити висновок про його збалансоване поєднання літературної, культурної та соціально-духовної інформації, що робить ресурс значущим майданчиком для розвитку регіональної культурної комунікації.

Співвідношення тематики

Домінують літературні новини та рецензії, що свідчить про центральну роль ресурсу у популяризації літературної творчості та підтримці авторів.

Культурні матеріали (огляди театральних постановок, фестивалів, презентацій) представлені значною мірою, демонструючи активну культурну діяльність у регіоні.

Духовність та краєзнавство зустрічаються рідше, але відіграють важливу роль у висвітленні морально-етичних, релігійних та історико-культурних аспектів регіону.

Політичні матеріали обмежені і в основному поєднують культурно-патріотичні або громадські ініціативи.

Чортківські новини акцентують локальні події та громадські активності, що важливо для підтримки зв'язку з місцевою аудиторією.

Локальний та національний контекст

Більшість матеріалів поєднує локальні події та національні культурні процеси: наприклад, презентації книг місцевих авторів одночасно відображають національні літературні тенденції.

Чортківські новини та краєзнавчі матеріали переважно локальні, спрямовані на збереження культурної та історичної спадщини міста та регіону.

Літературні новини та рецензії часто охоплюють ширший національний контекст, висвітлюючи події, премії та творчість авторів на рівні України.

Тенденції подання матеріалів

Новини – оперативне висвітлення подій, як локальних, так і загальноукраїнських (приклад: «З Україною в серці», «Круглий стіл до ювілею Нестайка»).

Огляди та рецензії – глибокий аналіз літературних творів та культурних подій (приклад: «Презентація книги Макса «Єнота» Ємця», «Роман Коритко: детектив історії, археолог часу»).

Інформаційні матеріали – короткі повідомлення про культурні та громадські ініціативи (приклад: «У Чорткові відбудеться триденний пересувний культурний шелтер»).

Таким чином, таблиця 3.1 із прикладами матеріалів і примітками демонструє збалансоване поєднання літературної, культурної, духовної та локальної тематики, а також дозволяє простежити пріоритети сайту «Золота пектораль» у контексті культурної комунікації регіону.

3.2. Система використовуваних жанрів

Жанрова палітра публікацій сайту «Золота пектораль» є важливим чинником формування його інформаційно-комунікативного образу. Вибір жанрів відображає не лише тематичну спрямованість ресурсу, а й особливості редакційної політики, спрямованої на поєднання елементів журналістики, літературної критики та культурологічного осмислення.

Аналіз контенту засвідчує, що на сайті переважають аналітичні та художньо-публіцистичні жанри (рецензії, критичні статті, есе, інтерв'ю), тоді як інформаційні жанри (новини, повідомлення, репортажі) виконують допоміжну функцію – оперативно висвітлюють актуальні культурні події. Такий баланс демонструє прагнення редакції не лише інформувати читача, а й інтерпретувати культурні явища, створюючи інтелектуальний простір для діалогу про мистецтво.

Жанрова система ресурсу вирізняється відкритістю і гнучкістю – у межах одного матеріалу можуть поєднуватися аналітичні елементи з художнім стилем викладу, що зближує тексти «Золотої пекторалі» з традиціями есеїстики та літературної критики. Це свідчить про орієнтацію на підготовленого, зацікавленого у культурній тематиці читача.

Одним із найпоширеніших жанрів у публікаціях «Золотої пекторалі» є **рецензія** – критичний огляд літературного або мистецького твору, що поєднує аналітику з елементами оцінювання.

Прикладом є рецензія Тетяни Торак «Гумор міста» (09.03.2025) [74], присвячена аналізу альманаху «Гумор нашого міста».

Матеріал має усі ознаки рецензії: наявність короткого бібліографічного опису книги на початку тексту; виклад змісту видання з акцентом на основні теми та авторський задум; аналітичний коментар щодо літературної та культурної цінності твору; оцінне судження авторки, виражене у формі аргументованої критичної позиції.

Структурно рецензія Т. Торак поєднує аналітичну частину (огляд історії українського гумору) і сучасний контекст (поява альманаху як продовження традиції). Мовний стиль тексту вирізняється інтелектуальною насиченістю, використанням наукової термінології та елементів художності, що є типовим для культурологічної критики.

Таким чином, цей матеріал демонструє характерний для ресурсу тип аналітично-критичної рецензії, у якій поєднано інформативність, аналітику та естетичну оцінку.

Матеріал Ігоря Гургули «Смартфон» (12.01.2025) [15] **поєднує риси есе, оповідання й філософського роздуму**. Автор через історію головної героїні Олени, яка прожила «красиве», але духовно суперечливе життя, порушує питання цінності людського буття, відповідальності за вибір та переоцінки матеріальних і духовних орієнтирів.

Ключовим символом виступає смартфон, який уособлює пам'ять і водночас відчуження. Він зберігає сліди життя Олени, але не здатен передати тепло людських стосунків. Так автор осмислює проблему цифрової пам'яті та втрату духовного зв'язку між людьми у сучасному світі.

Стилістично текст поєднує елементи діалогів, внутрішнього монологу та ліричного опису, що створює ефект інтимної сповіді. Мова емоційна, насичена метафорами й контрастами («красиве життя» – «госпіс, де живими не виходять»), що посилює трагічний підтекст твору.

Композиція побудована за принципом замкненого кола – від смерті героїні до символічного мовчання смартфона, що уособлює завершення життєвого циклу. Через контраст героїв – Олени та Віктора – автор протиставляє зовнішній блиск і духовну порожнечу.

Матеріал Еліни Заржицької «Тетяна Череп-Пероганич: «Волонтерство – мій свідомий вибір» (10.01.2025) [20] належить до **жанру інтерв'ю** з елементами **портретної замальовки**. Авторка поєднує журналістську розповідь і безпосередню бесіду з героїнею, створюючи теплий, довірливий тон спілкування, який підкреслює людяність та щирість теми.

Основний зміст спрямований на висвітлення волонтерської діяльності Тетяни Череп-Пероганич, письменниці, журналістки й громадської діячки, котра від початку повномасштабного вторгнення виготовляє енергетичні батончики для військових. Через конкретні факти – обсяги роботи, залучення родини, труднощі побуту – інтерв'ю підкреслює громадянську позицію, жертівність і силу жіночого волонтерства.

Питання журналістки побудовані логічно: від особистих мотивів героїні – до деталей волонтерського процесу, ролі родини, творчості та змін у світогляді. Така структура допомагає розкрити багатогранність особистості співрозмовниці: вона постає не лише як волонтерка, а й як мати, письменниця, громадянка.

Мова матеріалу емоційна, але врівноважена, з переважанням оцінних і експресивних зворотів, що надає тексту публіцистичної виразності («робота з підтримки фізичних сил наших героїв», «батончики – це вся Україна»). Водночас у тексті збережено баланс між інформативністю й художністю.

Жанрово це інтерв'ю можна визначити як соціально-портретне, адже воно не лише інформує, а й формує морально-ціннісний орієнтир читача, акцентуючи на духовних пріоритетах українського суспільства під час війни.

Публікація Марії Порох «Гість нашого Клубу – Іван Гриджак» (04.02.2025) [53] належить до жанру **репортажу з елементами літературного портрету та рецензії**, оскільки поєднує опис культурної події – засідання Клубу інтелігенції ім. І. А. Пелипейка – з презентацією нової книги та оцінками її

змісту. Тематично матеріал розкриває літературно-мистецьке життя регіону, підтримку молодих авторів, а також зв'язок місцевої інтелігенції з національним культурним процесом. У центрі уваги – дебют Івана Гриджака, автора роману «Солодкі поля». Тематично матеріал розкриває літературно-мистецьке життя регіону, підтримку молодих авторів, а також зв'язок місцевої інтелігенції з національним культурним процесом.

Матеріал «Про те, що ми не забудемо» (02.03.2025) [44] висвітлює культурно-просвітницьку діяльність Віри Марущак за кордоном, зокрема презентацію книги «Пустеля. Голодомор. Український південь». Основна тематика – Голодомор 1932-1933 рр. та трагедія українського народу, що поєднує історичну пам'ять із сучасними подіями, включно з війною 2022 р.

Текст має **форму репортажу** з творчого вечора, поєднуючи опис події, розповідь автора та оцінки критиків. Авторка детально передає атмосферу зустрічі, підкреслюючи емоційний ефект книги на присутніх, культурну солідарність української діаспори та увагу німецьких гостей до української історії.

Особливістю є зв'язок локального та національного контексту: зустріч відбулася в конкретному приміщенні Будинку літератури, але охоплює значущі історичні події для всієї України. Подача матеріалу поєднує інформаційність та емоційність, розкриваючи як зміст книги, так і громадсько-культурну роль автора.

Матеріал «Яскраві спогади про світлу людину» Василя Шкіря (15.05.2025) [89] належить до **жанру некролога та літературного портрета**, оскільки поєднує повідомлення про смерть Бориса Кушніра з висвітленням його життєвого шляху, професійних досягнень та внеску у літературу.

Текст розкриває біографію головного редактора видавництва «Карпати», його роботу над книгами авторів, підтримку творчих особистостей та участь у видавничих процесах. Особливо підкреслюється редакторська майстерність Бориса Кушніра, його здатність поєднувати казкове і реальне, фантастичне та буденне, що робить дитячу літературу цікавою та змістовною.

Матеріал також відзначає особистісні якості редактора: доброту, щирість, дружнє ставлення до авторів і колег, увагу до деталей і турботу про культурний розвиток регіону. Через опис роботи видавництва показано його роль у популяризації української літератури та організації культурних подій, презентацій та виставок.

Текст завершується шанобливою згадкою про смерть Бориса Кушніра і підкреслює, що пам'ять про нього житиме через його справи, видані книги та вдячних читачів

Матеріал «Очі» Ігоря Фарини (19.06.2025) [79] належить до **жанру есе та літературно-мистецької критики**, оскільки поєднує особисті спогади автора з аналітичним розглядом творчості художника.

Текст присвячений Богдану Ткачику, народному художнику України, і акцентує увагу на його унікальному сприйнятті світу та внутрішньому зорі. Через опис портретів, триптихів і живописних робіт автор розкриває глибину естетичного бачення митця, його здатність поєднувати реальне та символічне, буденне і духовне.

Есе також містить біографічні відомості: навчання у Львівському училищі прикладного мистецтва, життєвий шлях у Тернополі, членство у Національній спілці художників, участь у виставках, нагороди, поширення його робіт у музеях та приватних колекціях.

Особлива увага приділяється «очам» митця – символу його спостережливості, внутрішнього світла та духовної чистоти. Через цю метафору автор показує, як художник бачить людей, історію і землю, на якій вони живуть, і як його мистецтво передає суворість часу, глибину людських переживань та духовне натхнення.

Есе насичене особистими спогадами автора, його зустрічами з художником, поетами і митцями, що створює ефект живого занурення у атмосферу культурного середовища Тернополя другої половини XX століття.

Текст завершено рефлексією про значення мистецтва і духовності для сприйняття світу, підкреслюючи, що через творчість Богдана Ткачика передається історія, краса та моральна сила людського духу.

Матеріал «Літературна пам'ять: львівські письменники вшанували Ігоря Калинця» Лесі Бернакевич (26.08.2025) [6] належить до **літературно-публіцистичної аналітики**. Поєднує елементи літературного аналізу, критики та публіцистики. Він не просто повідомляє факти про захід, присвячений Ігорю Калинцю, а аналізує його особистість, моральні принципи та вплив на сучасників. Текст досліджує, як Калинець поєднував творчість і громадянську позицію, підкреслює його духовну силу, принциповість і здатність надихати інших авторів.

Водночас матеріал містить репортажні елементи: опис події, цитати учасників зустрічі, спогади, особисті враження. Це робить текст аналітично-репортажним, де аналітична складова – оцінка творчості і морального прикладу поета, а репортажна – деталізація подій і свідчень.

Таким чином, текст служить одночасно для інформування і для глибшого осмислення постаті Ігоря Калинця в контексті української літератури та національної пам'яті.

Матеріал «Одне ім'я з “українського списку Катині” – Іван Винниченко» Олександра Степаненка (19.05.2025) [68] **історичний нарис**. Поєднує історичне дослідження, публіцистичне осмислення та елементи мемуарної прози. Автор детально описує життя Івана Винниченка, його освіту, військову службу, адвокатську та громадську діяльність, а також обставини арешту і вбивства в контексті сталінських репресій 1940 року.

Текст містить:

- біографічні дані: від народження, навчання, служби в Легіоні січових стрільців, участі у військових формуваннях УНР та ЗУНР, до професійної та громадської діяльності;
- історичний контекст: докладно розглянуто «Катинський злочин» як масові репресії, включаючи українців, і наведено статистику та джерела архівних даних;
- аналітичний елемент: автор оцінює значення трагедії не лише для Польщі, а й для України, підкреслює спільні людські втрати та наслідки репресій для цивільних та військових осіб;

— публіцистичну позицію: наголос на актуальності пам'яті, критику «егоїзму власного болю» в наративі історичної пам'яті та потребу в інтеграції українського аспекту Катинського злочину.

Таким чином, текст поєднує репортажні, аналітичні та історико-мемуарні елементи, одночасно інформуючи, осмислюючи й морально оцінюючи історичні події, а також підкреслюючи важливість пам'яті для сучасного суспільства.

Критичний огляд «Не критикують тих, кого не читають» Олени Швець-Васіної (05.02.2025) [86] **поєднує риси рецензії та оглядової критики**. Зазвичай, критичний огляд не обмежується суто оцінкою художньої цінності твору, а також включає контекстуальний аналіз: історичний, соціальний, культурний.

У тексті Олени Швець-Васіної є не тільки оцінка творчості Євгена Безуса, але й широкий контекст: вплив попередніх авторів (Гуцало, Глазовий, Тютюнник), літературні традиції, соціально-політичні мотиви творів, гумор і патріотичний підтекст. Авторка дає аналітичну оцінку різних творів збірки, порівнює їх за стилем і тематикою, підкреслює сильні сторони та вплив текстів на читача. Текст можна класифікувати як літературно-критичний огляд із елементами рецензії. Він не лише оцінює книгу, а й аналізує її місце у сучасній українській літературі та соціальному контексті, що характерно саме для критичного огляду.

Сайт «Золота пектораль» демонструє багатство жанрів і тем, поєднуючи рецензії, критичні огляди, есе, інтерв'ю та репортажі. Такий підхід дозволяє не лише інформувати про культурні події та літературні новинки, а й створювати простір для роздумів, оцінок і діалогу. Кожна публікація, від художньо-публіцистичних історій до аналітичних критичних матеріалів, відображає багатогранність сучасної української культури та мистецтва.

Матеріали ресурсу поєднують інформацію, оцінку та емоційне сприйняття, допомагаючи читачеві краще зрозуміти не лише творчість окремих авторів, а й загальні тенденції літературного та культурного життя. Такий підхід робить «Золоту пектораль» не просто джерелом новин, а майданчиком для

інтелектуального обміну, де література, історія і суспільство взаємодіють і відкривають нові горизонти для читача.

3.3. Автура інформаційного ресурсу

Авторська система ресурсу «Золота пектораль» поєднує риси класичного літературного видання та сучасного онлайн-медіа з відкритою моделлю участі. Усі матеріали публікуються під редакційним підписом Володимира Погорецького, що засвідчує наявність централізованого контролю за контентом та дотриманням тематичної й ідейної цілісності ресурсу. Таким чином, Погорецький виконує функції головного редактора, модератора й координатора публікаційного процесу.

Разом із тим, кожна публікація має окремого автора, чия інформація зазначається безпосередньо під заголовком або наприкінці тексту. Це створює поєднання редакційної відповідальності та індивідуальної авторської автономії, коли головний редактор забезпечує тематичну узгодженість матеріалів, а автори – творчий зміст і професійний рівень текстів.

Серед постійних дописувачів ресурсу – Віра Марущак, Олена Швець-Васіна, Ігор Фарина, Олександр Степаненко, Леся Бернакевич, Марія Порох, Еліна Заржицька, Василь Шкіря, а також інші журналісти, письменники, літературознавці, культурологи. Значна частина авторів є представниками регіональної інтелігенції – науковцями, освітянами, членами Національної спілки письменників України. Їх об'єднує спільна ціннісна орієнтація на українську культуру, мову, духовність та історичну пам'ять.

У структурі автури можна виокремити декілька типів авторів:

- редакційне ядро – тексти, які належать Володимиру Погорецькому або редагуються ним безпосередньо;
- постійні дописувачі, що регулярно публікують матеріали: Віра Марущак, Ігор Фарина, Олена Швець-Васіна, Олександр Степаненко, Леся Бернакевич, Еліна Заржицька, Василь Шкіря;

— епізодичні автори — письменники, журналісти або митці, які надсилають окремі тексти до публікації, часто приурочені до культурних подій (презентацій, ювілеїв, літературних вечорів).

Така модель автури відображає демократичний і мережевий характер ресурсу, що поєднує принципи редакційного відбору з відкритістю до різних творчих голосів. «Золота пектораль» не лише представляє індивідуальні погляди окремих авторів, а й формує колективний портрет сучасного українського літературно-мистецького середовища.

Володимир Погорецький — український поет, прозаїк, громадський діяч. Член Національних спілок письменників (2008) та журналістів України (2009), головний редактор літературно-мистецького журналу «Золота Пектораль» (2007), директор однойменного видавництва [51]. В. Погорецький виступає як засновник, редактор і координатор видання, забезпечує концептуальну єдність ресурсу, добираючи матеріали відповідно до ідейної спрямованості сайту — підтримки українського слова, розвитку національної літератури та популяризації духовних і моральних цінностей у суспільстві. Він є не лише організатором видання, а й активним автором численних публікацій, що визначають ідейну й тематичну лінію ресурсу. У його текстах помітна увага до духовних і національно-патріотичних аспектів сучасної культури, підтримка українського слова, збереження культурної пам'яті. Публікації Погорецького — це своєрідна платформа, на якій сходяться творчі зусилля інших авторів видання.

Серед постійних авторів ресурсу варто відзначити **Ігоря Фарину** — український журналіст, літератор, поет, перекладач. Член Національної спілки журналістів України. Лауреат Всеукраїнської літературно-мистецької премії ім. Братів Богдана та Левка Лепких (2016) [81]. Його критика й есеїста вирізняється глибоким психологізмом і філософічністю роздумів. Наприклад, тексти «Очі», «Розмова з душею», «Непомітне світло» тяжіють до жанру літературного есе, поєднують особистісну інтонацію з осмисленням духовних і моральних проблем сучасності. Автор орієнтується не лише на аналіз художніх явищ, а й

на внутрішній світ митця, розглядаючи літературу, як спосіб пошуку сенсу буття.

Віра Марущак – письменниця, журналістка, членкиня НСПУ, авторка численних оповідань і рецензій, присвячених питанням духовності та історичної пам'яті. З січня 2018 р. – голова Миколаївської обласної організації НСПУ [41]. У її публікаціях («Про те, що ми не забудемо», «З Україною в серці») простежується прагнення до документальності, патріотичного пафосу, поєднання художнього образу та публіцистичної емоційності. Її стиль вирізняється щирістю й високим моральним тоном.

Олена Швець-Васіна – українська поетеса і композитор пісень, член НСПУ [87]. Критикиня представляє аналітичне крило ресурсу. У рецензіях («Не критикують тих, кого не читають», «Книга, що пахне весною») вона послідовно розвиває традиції української літературної критики, поєднуючи наукову точність із публіцистичною жвавістю викладу. Авторка вміє зберігати баланс між об'єктивністю оцінки й емоційним залученням, що робить її тексти доступними широкому читацькому загалу.

Олександр Степаненко – український журналіст, письменник-краєзнавець із м. Кривий Ріг. Він є автором численних книг з історії рідного краю, зокрема «Жива легенда Кривбасу, або Непересічна постать» та «Перший Криворіжець, або Легенда про Козака Рога» [69]. Олександр Степаненко є автором матеріалів історико-публіцистичного та культурологічного спрямування на сайті «Золота пектораль». Він спеціалізується на висвітленні маловідомих сторінок української історії, життя видатних особистостей та подій, що мають суспільне і моральне значення. Прикладом є матеріал «Одне ім'я з “українського списку Катині” – Іван Винниченко» (19.05.2025), де автор детально описує життєвий шлях адвоката та громадського діяча, його участь у Легіоні січових стрільців, діяльність в УНР і ЗУНР, а також обставини арешту та вбивства під час сталінських репресій 1940 року. Степаненко подає біографічні факти, історичні дані та статистику, одночасно коментуючи моральний і культур.

Леся Бернакевич – письменниця з міста Львова, авторка художніх творів (повістей, романів) з акцентом на українську тематику, культурне життя Львова, локальні історії [75]. Спеціалізується на літературно-публіцистичних матеріалах, які поєднують елементи аналізу творчості та репортажу. Прикладом є матеріал «Літературна пам'ять: львівські письменники вшанували Ігоря Калинця» (26.08.2025), у якому Бернакевич поєднує опис події з аналітичною оцінкою творчості Ігоря Калинця. Текст містить репортажні елементи – цитати учасників зустрічі, спогади та особисті враження – і водночас аналізує моральний приклад поета, його громадянську позицію та вплив на сучасників. Такий стиль роботи дозволяє авторці не лише інформувати читача, а й створювати глибший культурологічний і літературний контекст, формуючи уявлення про роль письменника у національній пам'яті та літературному процесі.

Еліна Заржицька – українська письменниця, журналістка та громадська діячка, членкиня Національна спілка письменників України і Національна спілка журналістів України, яка створює матеріали як для дитячої літератури, так і культурно-освітні публікації [21]. У своїй статті «Тетяна Череп-Пероганич: “Волонтерство – мій свідомий вибір”» (10.01.2025) Заржицька подає деталі роботи героїні: «робота з підтримки фізичних сил наших героїв», «батончики – це вся Україна». Авторка поєднує журналістську точність із теплим, довірливим тоном, підкреслюючи особистісні якості співрозмовниці та її громадянську позицію. Її матеріали формують соціально-культурний портрет українців у сучасному контексті та акцентують увагу на духовних пріоритетах суспільства під час війни.

Василь Шкіря – український письменник, член Національної спілки письменників України та Національної спілки журналістів України [88]. Представлений автором, який поєднує риси літературного портрету, некрологу та аналітичного огляду. У його публікації «Яскраві спогади про світлу людину» (15.05.2025) Шкіря висвітлює життя та творчість Бориса Кушніра, головного редактора видавництва «Карпати». Текст поєднує біографічні дані, оцінку редакторської майстерності та особистісних якостей героя, що робить матеріал

одночасно інформативним і емоційно насиченим. Особливу увагу Шкіря приділяє морально-етичній складовій діяльності Кушніра: «Особливо підкреслюється редакторська майстерність Бориса Кушніра, його здатність поєднувати казкове і реальне, фантастичне та буденне». Таке поєднання дозволяє читачеві усвідомити не лише культурну, а й духовну значущість постаті. Тон публікації шанобливий, але не позбавлений аналітичного осмислення: автор оцінює внесок Кушніра у популяризацію української літератури та організацію культурних подій, підкреслюючи його роль у розвитку літературного середовища регіону.

Окрему групу становлять автори, які з'являються на сторінках ресурсу епізодично, однак суттєво розширюють його тематичні обрії. Серед них – Галина Бернакевич, Ірина Дем'янова, Світлана Луцкова.

Галина Бернакевич – журналістка та культуролог, у своїх матеріалах поєднує літературну аналітику та соціальний коментар [17]. Наприклад, у публікації «Літературна пам'ять: Львівські письменники вшанували Ігоря Калинця» (26.08.2025) авторка досліджує не лише подію, а й моральний приклад поета, його вплив на сучасників, наголошуючи на духовних та громадянських цінностях.

Світлана Луцкова – журналістка, що акцентує на ролі письменника в сучасному культурному процесі та його взаємодії з читачем [39]. У матеріалі «Сучасний письменник і читач: нові взаємини» вона висвітлює, як автори впливають на суспільні настрої, підтримують культурну пам'ять та формують духовні орієнтири.

Усі ці автори сприяють розширенню тематичного спектру ресурсу, поєднуючи інформативність і аналітичну оцінку. Їхні тексти підкреслюють критичне мислення, патріотичне виховання та інтеграцію національної літературної спадщини у сучасне життя, збагачуючи контент «Золотої пекторалі» різноплановими поглядами на культуру та літературу.

Таким чином, автура «Золотої пекторалі» – це колектив однодумців, яких поєднує не лише професійна зацікавленість літературою, а й спільна гуманістична позиція. Їхні матеріали демонструють різні інтонації – від

аналітичної до есеїстичної, від патріотичної до філософської, – що створює жанрову й стильову багатоголосність ресурсу, але при цьому зберігає цілісність його культурно-сміслової концепції.

Аналіз авторського складу сайту «Золота пектораль» демонструє високу різноплановість та професіоналізм учасників ресурсу. Основний редактор Володимир Погорецький координує публікації та підтримує єдиний стиль видання, забезпечуючи структурну цілісність контенту. Серед постійних авторів виділяються фахівці різних жанрових напрямів: Олена Швець-Васіна спеціалізується на критичних оглядах і рецензіях, акцентуючи увагу на літературних, історичних і соціокультурних контекстах; Ігор Фарина й Василь Шкіря – на есеїстичних та мистецько-критичних матеріалах; Еліна Заржицька – на соціально-портретних інтерв'ю, висвітлюючи діяльність митців і волонтерів. Інші автори, такі як Леся Бернакевич, Світлана Луцкова, Ірина Дем'янова, Галина Бернакевич, працюють над темами національної самосвідомості, духовного виховання та розвитку культурної сфери, розширюючи тематичні обрії ресурсу.

Загалом авторський склад сайту «Золота пектораль» поєднує досвідчених журналістів, критиків та культурологів, що забезпечує комплексний підхід до висвітлення літературних, мистецьких і суспільно-культурних тем. Матеріали авторів характеризуються поєднанням інформативності, аналітичної глибини та художньо-публіцистичної виразності, що створює багат шарову, динамічну картину сучасного культурного життя України. Така авторська політика сприяє формуванню високого рівня довіри читачів і підтверджує значення ресурсу як платформи для осмислення літературної та мистецької творчості.

3.4. Ознаки динаміки контенту

Аналіз кількості публікацій сайту «Золота пектораль» протягом січня-жовтня 2025 року демонструє певну регулярність і стабільність контенту, із невеликими коливаннями в активності. Найбільша кількість матеріалів була опублікована *у квітні – 53 публікації*, серед яких виділяються рецензії та огляди новинок літератури, наприклад, стаття «Гумор міста» Тетяни Торак та

матеріал Марії Порох про дебют Івана Гриджака «Солодкі поля». Це збігається з традиційним весняним піком культурних подій, презентацій книг та літературних вечорів.

Високий показник також зафіксовано *у лютому – 39 публікацій*, серед яких варто відзначити критичний огляд Олени Швець-Васіної «Не критикують тих, кого не читають», а також соціально-портретне інтерв'ю Еліни Заржицької з Тетяною Череп-Пероганич. *У травні* було опубліковано **37 матеріалів**, включно з некрологом Василя Шкіря «Яскраві спогади про світлу людину», що відображає не лише інформативність ресурсу, а й його культурно-освітню функцію.

Найменшу кількість публікацій спостерігали *у березні – 25*, що, ймовірно, пов'язано із сезонними коливаннями активності авторів та відсутністю великих культурних заходів у цей період. *У липні та серпні* було опубліковано по **33 матеріали**, серед яких помітні аналітичні статті Мирослава Лазарука та Марії Порох про культурну ідентичність і духовне самовизначення митців у контексті війни. *У вересні – 42 публікації*, зокрема есе Ігоря Фарини «Очі», а *у жовтні – 41 матеріал*, що свідчить про здатність ресурсу оперативно реагувати на події культурного життя України.

Таким чином, аналіз частотності публікацій не лише відображає динаміку контенту, а й дозволяє простежити тематику та жанрову різноманітність матеріалів, що виходять на сайті. Завдяки поєднанню рецензій, інтерв'ю, аналітичних статей та репортажів «Золота пектораль» створює комплексний культурний простір для читача та забезпечує регулярну взаємодію з аудиторією.

Тематична динаміка публікацій сайту «Золота пектораль»

Аналіз контенту за десять місяців 2025 року свідчить, що тематика матеріалів змінювалася відповідно до культурного життя та актуальних подій.

Січень-березень 2025: у цей період переважали матеріали, присвячені історико-культурній тематиці та аналізу творчості авторів, зокрема публікації про літературну спадщину Ігоря Калинця (Леся Бернакевич, 26.08.2025) та історико-публіцистичні нариси Олександра Степаненка «Одне ім'я з

“українського списку Катині”». Водночас з’являлися рецензії на книги сучасних авторів, такі як матеріали Тетяни Торак «Гумор міста».

Квітень-червень 2025: тематичний акцент змістився на аналіз нових видань та культурно-освітні заходи, рецензії та огляди літературних прем’єр, наприклад, дебют Івана Гриджака «Солодкі поля» (Марія Порох) та есе Ігоря Фарини «Очі». Крім того, зростає кількість публікацій про сучасну поезію та духовну самовизначеність митців у контексті війни, що підкреслюють матеріали Мирослава Лазарука та Марії Порох.

Липень-жовтень 2025: у літньо-осінній період ресурсу властива підвищена увага до культурно-громадської діяльності та волонтерства, зокрема інтерв’ю Еліни Заржицької з Тетяною Череп-Пероганич і рецензії Вікторії Степаненко на новинки поезії. У цей час також публікуються матеріали, присвячені літературним подіям регіону та діяльності окремих авторів, що створює комплексний культурний контекст, поєднуючи інформативність, аналітику та художню оцінку.

Таким чином, тематична динаміка сайту демонструє зміщення акцентів від історико-культурної аналітики до сучасних літературних процесів, критичних оглядів та соціально-культурних ініціатив, що відображає гнучкість редакційної політики та реагування на запити читачів.

Жанрова динаміка публікацій сайту «Золота пектораль»

Аналіз публікацій за десять місяців 2025 року показує, що сайт зберігає певну жанрову різноманітність, водночас спостерігаються сезонні коливання популярності окремих жанрів.

Січень-березень 2025: у цей період переважали рецензії та критичні огляди на літературні та мистецькі видання. Наприклад, стаття Лесі Бернакевич «Літературна пам’ять: Львівські письменники вшанували Ігоря Калинця» поєднувала елементи репортажу та аналітичної рецензії, а матеріал Олександра Степаненка «Одне ім’я з “українського списку Катині”» належав до жанру історико-публіцистичного нарису.

Квітень-червень 2025: зростає кількість есе та інтерв’ю. Наприклад, Ігор Фарина у тексті «Очі» поєднує елементи есе та літературно-мистецької

критики, а Еліна Заржицька в інтерв'ю з Тетяною Череп-Пероганич висвітлює волонтерську діяльність через соціально-портретну форму. Крім того, у цей період активно з'являються репортажі з культурних заходів, як-от матеріали Марії Порох про дебют Івана Гриджака.

Липень-жовтень 2025: спостерігається стабільне чергування рецензій, інтерв'ю та аналітичних оглядів. Вікторія Степаненко продовжує публікувати рецензії на поетичні твори сучасних авторів, а Мирослав Лазарук та Марія Порох зосереджуються на культурно-соціальних темах, поєднуючи аналітичний та публіцистичний стиль.

Отже, жанрова динаміка сайту демонструє збалансоване поєднання критики, аналітики, інтерв'ю та репортажів, що забезпечує комплексний культурологічний підхід до висвітлення сучасного літературного та мистецького життя України.

Авторська динаміка

Протягом 2025 року інформаційний ресурс «Золота пектораль» зберігає сталу авторську основу, водночас демонструючи певну динаміку в активності окремих публіцистів. Серед постійних авторів видання можна виокремити Олександра Степаненка, Лесю Бернакевич, Василя Шкіря, Ігоря Фарину, Еліну Заржицьку, Марію Порох, Вікторію Степаненко. Їхні матеріали формують тематичне ядро ресурсу – духовність, культура, краєзнавство, літературна критика.

Зокрема, Олександр Степаненко стабільно публікує аналітичні тексти історико-публіцистичного характеру («Одне ім'я з “українського списку Катині”», «Він бачив Бога, єдиного для всіх»), що засвідчує його зацікавленість у проблематиці національної пам'яті та духовності.

Леся Бернакевич зосереджується на культурних і літературних подіях («Роман Коритко: детектив історії, археолог часу та літописець рідного краю»), виконуючи роль культурної оглядачки та репортерки.

Ігор Фарина зберігає позицію постійного автора-есеїста, публікуючи тексти філософського спрямування («Знайти душевну струну», «Про що

розповіли плоди одного дерева»)), у яких поєднує особисті роздуми з літературною критикою.

Василь Шкіря продовжує традицію некрологів і спогадів про культурних діячів, що надає сайту елемент меморіальності («Яскраві спогади про світлу людину»).

Помітним є також зростання активності молодших авторів – Марії Порох та Вікторії Степаненко, які розширюють жанрову палітру ресурсу за рахунок репортажів, рецензій та інтерв'ю. Їхні тексти мають сучаснішу стилістику, що додає свіжості контенту.

Водночас упродовж року спостерігається епізодична участь нових авторів, серед яких – Наталія Атаманчук, Юлія Лисюк, Світлана Луцкова, котрі привносять до сайту актуальні соціокультурні й регіональні теми.

Таким чином, авторська динаміка «Золотої пекторалі» характеризується поєднанням стабільного ядра постійних дописувачів і відкритістю до нових голосів, що забезпечує виданню баланс між традиційністю й оновленням. Такий підхід дозволяє зберігати цілісність редакційної лінії при водночас живому оновленні контенту.

Реакція на зовнішні події

Інформаційний ресурс «Золота пектораль» демонструє високу чутливість до зовнішніх подій, особливо до культурних і суспільно значущих явищ, що відбуваються в Україні. Протягом 2025 року простежується тенденція до оперативного реагування на ключові дати, втрати та ювілеї українських діячів культури, а також на події, пов'язані з війною та духовним життям суспільства.

Так, напередодні Дня Незалежності України сайт опублікував низку матеріалів, присвячених Ігорю Калинцю, серед яких текст Лесі Бернакевич «Його постать вписана у літературну пам'ять Львова». Матеріал поєднує репортажність і публіцистичний аналіз, показуючи, як редакція через постать поета актуалізує тему незламності українського духу.

Подібні публікації виконують не лише інформаційну, а й меморіальну функцію, зберігаючи пам'ять про видатних митців та формуючи морально-ціннісний контекст сучасності.

Вагоме місце посідають і матеріали, що рефлексують події війни. У статтях Олександра Степаненка, як-от «Він бачив Бога, єдиного для всіх» або «Одне ім'я з “українського списку Катині”», осмислюються історичні паралелі між минулим і сьогоденням, що дозволяє сприймати сучасну українську реальність у ширшій історико-культурній перспективі.

Публікації Василя Шкіря і Марії Порох часто фокусуються на темі втрат і жертвності українських митців, поєднуючи документальність із глибоким етичним підтекстом.

Водночас редакція «Золотої пекторалі» активно реагує на культурні події – вихід нових книжок, прем'єри, фестивалі, презентації. Так, рецензії Вікторії Степаненко та Еліни Заржицької на нові поетичні збірки чи прозові твори демонструють активне залучення видання до сучасного літературного процесу, утверджуючи його статус як платформи фахового критичного діалогу.

Загалом реакція «Золотої пекторалі» на зовнішні події є збалансованою: редакція уникає політичної кон'юнктури, натомість акцентує увагу на морально-культурному вимірі суспільних процесів. Це засвідчує її позицію як медіа духовно-культурного спрямування, що прагне осмислювати події не лише фактологічно, а й ціннісно.

Проведений аналіз динаміки контенту інформаційного ресурсу «Золота пектораль» дозволяє зробити висновок, що сайт демонструє високий рівень стабільності, системності та внутрішньої логіки розвитку. Протягом досліджуваного періоду (січень – жовтень 2025 року) простежується регулярність оновлення матеріалів: у середньому від 30 до 45 публікацій на місяць, що свідчить про сталість редакційної роботи, підтримання постійного інтересу аудиторії та ефективну організацію інформаційного процесу.

Темп зростання кількості матеріалів упродовж року супроводжується поглибленням тематичного спектра. Якщо на початку року домінували аналітичні статті культурно-просвітницького спрямування та рецензії на літературні новинки, то впродовж весняно-літніх місяців дедалі більшої ваги набувають тексти, пов'язані з патріотичною, духовно-гуманістичною та краєзнавчою проблематикою. Така тенденція свідчить про гнучкість ресурсу

щодо соціокультурних запитів часу та його здатність реагувати на актуальні події у суспільстві.

Жанрова динаміка також вказує на розширення меж культурної журналістики: поряд із традиційними рецензіями, есе й інтерв'ю з'являються репортажі з літературних подій, аналітичні огляди, критичні статті з елементами наукової інтерпретації, а також художньо-публіцистичні тексти. Це підтверджує прагнення редакції до поєднання журналістики фактів і журналістики смислів, що формує особливу жанрову палітру «Золотої пекторалі».

Авторська динаміка ресурсу свідчить про співіснування сталого кола постійних дописувачів (Олександр Степаненко, Леся Бернакевич, Василь Шкіря, Марія Порох, Еліна Заржицька) та появу нових імен, які збагачують сайт свіжими підходами та розширюють коло тем. Такий баланс забезпечує одночасно послідовність редакційної лінії та творчу варіативність у подачі матеріалів.

Важливою ознакою розвитку контенту є оперативна реакція на зовнішні події – суспільно-політичні зміни, культурні ініціативи, втрати діячів культури. Публікації про героїв війни, духовних провідників, митців та волонтерів демонструють високий рівень моральної відповідальності медіа й формують гуманітарну місію ресурсу як простору пам'яті, культури та національної ідентичності.

Таким чином, динаміка контенту «Золотої пекторалі» засвідчує становлення ресурсу як впливового осередку сучасної української культурної журналістики, у якому поєднано сталість традицій, жанрову різноманітність, глибину аналітики та відкритість до інтелектуального діалогу з читачем. Сайт не лише фіксує культурні процеси, а й активно формує гуманітарний простір, підтримуючи цінності духовності, пам'яті та мистецького осмислення сучасності.

Висновки до III розділу

Аналіз тематико-жанрової структури та авторської динаміки контенту інформаційного ресурсу «Золота пектораль» дав змогу виявити основні тенденції розвитку цього культурно-мистецького медіа, його комунікативні особливості та ідейно-естетичні орієнтири.

Насамперед сайт послідовно утверджує себе як платформа гуманітарної рефлексії, що поєднує журналістське інформування, критичне осмислення й естетичну інтерпретацію культурних процесів. Провідними тематичними напрямками контенту є література, мистецтво, духовність, історична пам'ять та культурна ідентичність українського суспільства, що відображає широкий гуманітарний спектр редакційної концепції.

У тематичному вимірі «Золота пектораль» демонструє збалансованість між аналітичними, художньо-публіцистичними та інформаційними матеріалами. Поряд із новинами культурного життя, значне місце займають рецензії, есе, критичні огляди, інтерв'ю, некрологи, репортажі та портретні нариси. Така жанрова розмаїтість свідчить про прагнення ресурсу не лише фіксувати факти культурної реальності, а й осмислювати їх, формуючи інтелектуально-естетичне поле сучасної української журналістики.

Особливу роль у цьому процесі відіграє авторська спільнота. Постійні автори – Олександр Степаненко, Леся Бернакевич, Василь Шкіря, Еліна Заржицька. У їхніх текстах поєднано глибину культурологічного аналізу з публіцистичною емоційністю, прагнення зберегти духовні орієнтири нації в умовах війни. Разом із ними до формування контенту долучаються епізодичні автори – Галина Бернакевич, Ірина Дем'янова, Світлана Луцкова та інші, – які розширюють тематичні горизонти сайту, вносячи у публікації педагогічні, філософські та етичні акценти.

Динаміка контенту за досліджуваний період (січень–жовтень 2025 року) засвідчує постійну активність ресурсу: кількість публікацій залишається стабільною, а зміст – актуальним і суспільно значущим. Тематичні акценти зміщуються у бік національно-патріотичної, меморіальної та духовно-естетичної проблематики, що відображає реакцію медіа на виклики

часу та суспільний запит на осмислення війни, пам'яті, культури й національної стійкості.

Таким чином, сайт «Золота пектораль» постає як авторитетне онлайн-медіа культурного спрямування, у якому гармонійно поєднано аналітичність, художність і громадянську позицію. Його тематико-жанрові домінанти формують цілісний образ видання як платформи для фахового діалогу між письменниками, критиками, журналістами й читачами, що сприяє розвитку сучасного українського культурно-інформаційного простору.

ВИСНОВКИ

Отже, проведене дослідження дозволило комплексно оцінити функціонування інформаційного ресурсу «Золота пектораль» у контексті розвитку українських культурно-мистецьких онлайн-медіа. Теоретичний аналіз феномену інформаційного ресурсу показав, що сучасна цифрова журналістика створює нові можливості для популяризації культури, розширює комунікативний простір і забезпечує доступність культурного контенту широкій аудиторії. Онлайн-видання культурно-мистецького спрямування відіграють важливу роль у збереженні, репрезентації та осмисленні національної культурної спадщини, виступаючи платформою для критичного аналізу та освітньо-просвітницької діяльності.

Аналіз інформаційного ресурсу «Золота пектораль» показав, що видання має чітку концепцію, структуровану рубрикацію та спрямоване на створення високохудожнього, професійного контенту. Сайт вирізняється логічною організацією матеріалів, а його тематичні пріоритети охоплюють літературні, мистецькі та культурологічні проблеми. Діяльність ресурсу сприяє поширенню української культурної думки, формуванню ціннісних орієнтирів та підтримці авторів, які працюють у гуманітарній сфері.

Порівняльний аналіз із іншими українськими культурними медіа засвідчив, що «Золота пектораль» займає унікальне місце в загальнонаціональному інформаційному просторі. Видання відзначається стабільністю тематики, послідовністю редакційної політики та високим рівнем відбору авторського складу. Його унікальність полягає в поєднанні культурної аналітики, авторських роздумів і глибокої уваги до мистецьких процесів як на локальному, так і на загальноукраїнському рівні.

Тематико-жанровий аналіз контенту показав перевагу аналітичних, оглядових, есеїстичних та рецензійних жанрів, що дозволяє створювати концептуально виважені та змістовні матеріали. Постійні автори забезпечують сталість тематичних і жанрових напрямів, а епізодичні автори розширюють тематику, додаючи педагогічні, філософські та етичні акценти. Основні тематичні пріоритети ресурсу – література, мистецтво, духовність, історична

пам'ять та культурна ідентичність – відображають широкий гуманітарний спектр редакційної концепції.

Дослідження структури сайту показало, що він має продуману рубрикацію та логічну організацію матеріалів. Основні рубрики включають літературні новини, рецензії, критичні огляди, культурні події, краєзнавчі матеріали, духовність і суспільно-політичні теми. Така організація забезпечує збалансоване висвітлення культурно-мистецьких процесів та формує інтелектуально-естетичне поле для читачів.

Аналіз динаміки контенту протягом 2025 року засвідчив стабільну активність ресурсу та регулярне оновлення матеріалів. Тематичні акценти зміщуються в бік національно-патріотичної, меморіальної та духовно-естетичної проблематики, що відображає реакцію медіа на соціально-культурні виклики часу та запит аудиторії на осмислення війни, пам'яті та культури. Це свідчить про високу адаптивність ресурсу та його здатність забезпечувати актуальність і суспільну значущість контенту.

Методологічні підходи дослідження, такі як контент-аналіз, медіааналіз, порівняльний аналіз та концепція «медіа як соціальної практики», дозволили комплексно вивчити взаємодію технологічного, жанрового та соціального аспектів функціонування культурних онлайн-видань. Окремо підкреслюється значення правового поля діяльності електронних медіа, яке регулюється законами України «Про медіа», «Про інформацію» та «Про авторське право і суміжні права». Дотримання журналістських стандартів, етики та авторського права є невід'ємною складовою успішного функціонування культурних ресурсів.

Порівняльний аналіз із іншими українськими культурними медіа, такими як «Літературна Україна» та «Ukraine Forever», підтвердив, що «Золота пектораль» займає проміжне місце між загальнонаціональними та регіональними платформами. Видання поєднує локальну культурну ідентичність із аналітичним підходом і широким культурним контекстом, що дозволяє утримувати регіональну аудиторію та інтегруватися у загальноукраїнський медіапростір.

Таким чином, «Золота пектораль» є важливим суб'єктом українського культурно-мистецького медіапростору. Видання поєднує документальність та художність, аналітичність і творчу інтерпретацію культурних подій, формує громадський інтерес до мистецтва і літератури, підтримує розвиток національної культурної ідентичності та забезпечує платформу для професійного діалогу між авторами та читачами. Ресурс виконує інформаційну, освітню, культуротворчу та комунікативну функції, а отримані результати можуть бути використані для вдосконалення структури, жанрової палітри та редакційної політики інших культурно-мистецьких онлайн-видань, а також для розробки рекомендацій щодо роботи з авторським та тематичним контентом у цифровому середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І НАУКОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Аналітичний звіт про розвиток цифрових культурних ініціатив. *Український культурний фонд (УКФ)*. 2023. URL: <https://ucf.in.ua>
2. Аналітичні звіти про українські медіа. 2022–2024. *Детектор медіа*. URL: <https://detector.media>
3. Атаманчук Н. Полівецький патріотичний стержень: втіха й розчарування. *Золота пектораль*. 31.05.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d0%be%d0%bb%d1%96%d0%b2%d0%b5%d1%86%d1%8c%d0%ba%d0%b8%d0%b9-%d0%bf%d0%b0%d1%82%d1%80%d1%96%d0%be%d1%82%d0%b8%d1%87%d0%bd%d0%b8%d0%b9-%d1%81%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%b6%d0%b5%d0%bd%d1%8c-%d0%b2/>
4. Барабаш Г. М. Інтернет-журналістика: українська специфіка. *Науковий вісник КНУКіМ. Серія: Журналістика*. 2019. № 40. С. 45–52.
5. Березовець А. Культурна журналістика в Україні: тенденції розвитку та жанрова специфіка. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2020. № 2. С. 45–53.
6. Бернакевич Л. Літературна пам'ять: львівські письменники вшанували Ігоря Калинця. *Золота пектораль*. 26.08.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bb%d1%96%d1%82%d0%b5%d1%80%d0%b0%d1%82%d1%83%d1%80%d0%bd%d0%b0-%d0%bf%d0%b0%d0%bc%d1%8f%d1%82%d1%8c-%d0%bb%d1%8c%d0%b2%d1%96%d0%b2%d1%81%d1%8c%d0%ba%d1%96-%d0%bf%d0%b8%d1%81%d1%8c%d0%bc/>
7. Бернакевич Л. Роман Коритко: детектив історії, археолог часу та літописець рідного краю. *Золота пектораль*. 02.04.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%80%d0%be%d0%bc%d0%b0%d0%bd-%d0%ba%d0%be%d1%80%d0%b8%d1%82%d0%ba%d0%be-%d0%b4%d0%b5%d1%82%d0%b5%d0%ba%d1%82%d0%b8%d0%b2-%d1%96%d1%81%d1%82%d0%be%d1%80%d1%96%d1%97-%d0%b0%d1%80%d1%85%d0%b5%d0%be/>

8. Гороховянко І. Структурно-змістові особливості інформаційно-методичного вісника «Рада». *Образ*. 2024. Вип. 2 (45). С. 78–85. URL: [https://doi.org/10.21272/Obraz.2024.2\(45\)-78-85](https://doi.org/10.21272/Obraz.2024.2(45)-78-85)
9. Гороховянко І. Тематичне наповнення рубрик сайту журналу «Золота пектораль». *Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку* : збірник тез доповідей Другої всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених. Тернопіль : ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2024. С. 12–15.
URL: <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/33312/1/Horokhovianko.pdf>
10. Горошко О. В. Медіалінгвістика та цифрові комунікації. Харків : ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2019. 248 с.
11. Гоян О. Цифрові медіа та журналістика: еволюція форматів. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2020.
12. Гоян О. Цифрові медіа: теорія та практика. Київ : КНУ ім. Шевченка, 2020.
13. Грешко Ю. Любов як дар. *Золота пектораль*. 15.02.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bb%d1%8e%d0%b1%d0%be%d0%b2-%d1%8f%d0%ba-%d0%b4%d0%b0%d1%80/>
14. Грицак Я. Подолати минуле. Київ : Портал, 2022. URL: <http://resource.history.org.ua/item/0016145>
15. Гургула І. Смартфон. *Золота пектораль*. 12.01.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%81%d0%bc%d0%b0%d1%80%d1%82%d1%84%d0%be%d0%bd/>
16. Дашченко Н., Кушнір О., Решетука Т. Огляд громадсько-політичних і літературно-мистецьких журналів Тернополя періоду Незалежності України. *Наукові записки Інституту журналістики*. 2025. Т. 87 (2). С. 114–123. <https://doi.org/10.17721/2522-1272.2024.86.9>
17. Дем'янова Ірина Володимирівна. *Енциклопедія сучасної України*. 2025. URL: https://esu.com.ua/article-21573?utm_source=chatgpt.com
18. Дяченко І. Статус онлайн-видань як засобів масової інформації в Україні. *Соціальні комунікації*. 2018. № 1. С. 33–39.

19. Жайворонок М. Деколонізація культурного простору в українських медіа: нові підходи до висвітлення мистецтва. *Київські соціокультурні студії*. 2022. № 5. С. 17–24.
20. Заржицька Е. Тетяна Череп-Пероганич: «Волонтерство – мій свідомий вибір». *Золота пектораль*. 10.01.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%82%d0%b5%d1%82%d1%8f%d0%bd%d0%b0-%d1%87%d0%b5%d1%80%d0%b5%d0%bf-%d0%bf%d0%b5%d1%80%d0%be%d0%b3%d0%b0%d0%bd%d0%b8%d1%87-%d0%b2%d0%be%d0%bb%d0%be%d0%bd%d1%82%d0%b5%d1%80%d1%81%d1%82%d0%b2/>
21. Заржицька Еліна. *Тернопільська обласна бібліотека для дітей*. 2025. URL: https://odb.te.ua/writers/zarzhyczka-elina/?utm_source=chatgpt.com
22. Золота пектораль: офіційний сайт журналу. URL: <https://zolotapektoral.te.ua>
23. Іванова В. Культурна політика у фокусі незалежних онлайн-медіа. *Korydor*. 2021. URL: <https://korydor.in.ua>
24. Кастельс М. Інтернет-галактика: міркування щодо Інтернету, бізнесу і суспільства. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2007. URL: https://chtyvo.org.ua/authors/Kastels_Manuel/Internet-galaktyka_Mirkuvannia_schodo_Internetu_biznesu_i_suspilstva/
25. Квіт С. М. Масові комунікації : підручник. Київ : Києво-Могилянська академія, 2008. 352 с.
26. Кислова А. Онлайн-медіа як інструмент нової журналістики: аналітичний підхід. *Медіанпростір*. 2021. URL: <https://mediajournal.kubg.edu.ua>
27. Коваленко С. Авторське право у цифрових медіа. *Юридичний вісник*. 2020. № 2. С. 41–47.
28. Костенко Н. Мас-медіа: соціологія комунікацій. Київ : Інститут журналістики КНУ ім. Т. Шевченка, 2019.
29. Костенко Н. Медіадослідження: методологія й методи. Київ : НАН України, 2016.
30. Кузілова Т. Круглий стіл до ювілею Нестайка. Визначення лауреата Всеукраїнської літературної премії. *Золота пектораль*. 01.02.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%ba%d1%80%d1%83%d0%b3%d0%bb%d0%b>

[8%d0%b9-%d1%81%d1%96%d0%bb-%d0%b4%d0%be-%d1%8e%d0%b2%d1%96%d0%bb%d1%8e-%d0%bd%d0%b5%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%b9%d0%ba%d0%b0-%d0%b2%d0%b8%d0%b7%d0%bd%d0%b0/](https://doi.org/10.26907/2542-0419.2025.327934)

31. Кузьменко Л. Законодавче регулювання медіа в Україні: сучасний стан. *Науковий вісник КНУКіМ*. 2021. № 4. С. 56–63.
32. Левченко І. Медіатизація культури та розвиток електронних медіа в Україні. *Науковий вісник Київського університету культури*. 2023. Вип. 12(3). С. 45-57. URL: <https://journals.urau.ua/kis/article/view/293740>
33. Лисюк Ю. У Чорткові відбудеться триденний пересувний культурний шелтер. *Золота пектораль*. 17.01.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%83-%d1%87%d0%be%d1%80%d1%82%d0%ba%d0%be%d0%b2%d1%96-%d0%b2%d1%96%d0%b4%d0%b1%d1%83%d0%b4%d0%b5%d1%82%d1%8c%d1%81%d1%8f-%d1%82%d1%80%d0%b8%d0%b4%d0%b5%d0%bd%d0%bd%d0%b8%d0%b9-%d0%bf%d0%b5%d1%80/>
34. Літературна Україна : офіційний сайт видання. URL: <https://litukraina.com.ua>
35. Ллойд-Маєр А. Цифрове мистецтво і електронні медіа: нові форми творчості. *Вісник Національної академії мистецтв*. 2025. Вип. 18(2). С. 33-49. URL: <https://journals.urau.ua/visnyknakkim/article/view/327934>
36. Ллойд-Маєр О. В. Становлення медіамистецтва в Україні: соціокультурний контекст. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2025. № 1. С. 123–128. <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2025.327934>
37. Лозова О. М. Культурна журналістика як феномен сучасних медіа. Київ, 2021.
38. Лосєва Н. Цифрова комунікація в медіа. Київ : Академія української преси, 2018.
39. Львівські письменники провели зустріч із бібліотекарями. *Українська літературна газета*. 2025. URL:

<https://litgazeta.com.ua/news/lvivski-pysmennyky-provely-zustrich-z-bibliotekariamy/>

40. Маклюен М. Розуміння медіа: зовнішні розширення людини. Київ : Основи, 2003.
41. Марушак Віра Іванівна. *Миколаївська обласна бібліотека для дітей*. URL: <https://mykoodb.org.ua/moya-mykolayivshhyna/literaturna-mykolayivshhyna/mykolayivski-pysmennyky-dityam/marushhak-vira-ivanivna/>
42. Марущак В. «З Україною в серці». *Золота пектораль*. 02.03.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%be-%d1%82%d0%b5-%d1%89%d0%be-%d0%bc%d0%b8-%d0%bd%d0%b5-%d0%b7%d0%b0%d0%b1%d1%83%d0%b4%d0%b5%d0%bc%d0%be/>
43. Марущак В. Презентація німецько-українського товариства. *Золота пектораль*. 06.05.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%b5%d0%b7%d0%b5%d0%bd%d1%82%d0%b0%d1%86%d1%96%d1%8f-%d0%bd%d1%96%d0%bc%d0%b5%d1%86%d1%8c%d0%ba%d0%be-%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd%d1%81%d1%8c%d0%ba%d0%be%d0%b3%d0%be-%d1%82/>
44. Марущак В. Про те, що ми не забудемо. *Золота пектораль*. 02.03.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%be-%d1%82%d0%b5-%d1%89%d0%be-%d0%bc%d0%b8-%d0%bd%d0%b5-%d0%b7%d0%b0%d0%b1%d1%83%d0%b4%d0%b5%d0%bc%d0%be/>
45. Медіакритика. *ЛНУ імені Івана Франка*. Головна сторінка. URL: <https://mediakrytyka.lnu.edu.ua/>
46. Мельник О. Правові аспекти онлайн-журналістики в Україні. *Журнал сучасної медіаосвіти*. 2020. № 3. С. 28–34
47. Міністерство культури запускає понад 20 культурних проєктів для протидії Росії на інформаційному фронті. *Media Center Ukraine – Укрінформ*. 15 червня 2022 р. URL:

<https://mediacenter.org.ua/culture-ministry-launches-over-20-cultural-projects-to-combat-russia-on-information-front/>

48. Новосад Г. «Чи бачать небеса котів» – книжка для дорослих. *Золота пектораль*. 16.07.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%87%d0%b8-%d0%b1%d0%b0%d1%87%d0%b0%d1%82%d1%8c-%d0%bd%d0%b5%d0%b1%d0%b5%d1%81%d0%b0-%d0%ba%d0%be%d1%82%d1%96%d0%b2-%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b6%d0%ba%d0%b0-%d0%b4%d0%bb%d1%8f-%d0%b4%d0%be/>
49. Об'єднана платформа культури та медіа : державний цифровий культурний хаб, запущений Міністерством культури та інформаційної політики України. URL: <https://mcsc.gov.ua/news/mkip-zapuskaie-ob-iednanu-platformu-kultury-ta-media-pid-chas-viyny>
50. Пелешок О. Тематична парадигма краєзнавчого контенту районної періодики Тернопільщини (початок XXI ст.). *Synopsis*: науковий журнал. 2023. URL: <https://synopsis.kubg.edu.ua/index.php/synopsis/article/view/556>
51. Погорецький Володимир Антонович. *Вікіпедія*: вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%BE%D0%B3%D0%BE%D1%80%D0%B5%D1%86%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9_%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80_%D0%90%D0%BD%D1%82%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87
52. Порох М. Вистава «За двома зайцями» Коломийського драматичного. *Золота пектораль*. 02.06.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%b2%d0%b8%d1%81%d1%82%d0%b0%d0%b2%d0%b0-%d0%b7%d0%b0-%d0%b4%d0%b2%d0%be%d0%bc%d0%b0-%d0%b7%d0%b0%d0%b9%d1%86%d1%8f%d0%bc%d0%b8-%d0%ba%d0%be%d0%bb%d0%be%d0%bc%d0%b8%d0%b9%d1%81%d1%8c/>
53. Порох М. Гість нашого Клубу – Іван Гридjack. *Золота пектораль*. 04.02.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%b3%d1%96%d1%81%d1%82%d1%8c-%d0%>

[bd%d0%b0%d1%88%d0%be%d0%b3%d0%be-%d0%ba%d0%bb%d1%83%d0%b1%d1%83-%d1%96%d0%b2%d0%b0%d0%bd-%d0%b3%d1%80%d0%b8%d0%b4%d0%b6%d0%b0%d0%ba/](https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%b5%d0%b7%d0%b5%d0%bd%d1%82%d0%b0%d1%86%d1%96%d1%8f-%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b3%d0%b8-%d0%bc%d0%b0%d0%ba%d1%81%d0%b0-%d1%94%d0%bd%d0%be%d1%82%d0%b0-%d1%94%d0%bc%d1%86%d1%8f/)

54. Порох М. Презентація книги Макса «Єнота» Ємця «Наше ратне діло та роздуми про вічне». *Золота пектораль*. 22.09.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%b5%d0%b7%d0%b5%d0%bd%d1%82%d0%b0%d1%86%d1%96%d1%8f-%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b3%d0%b8-%d0%bc%d0%b0%d0%ba%d1%81%d0%b0-%d1%94%d0%bd%d0%be%d1%82%d0%b0-%d1%94%d0%bc%d1%86%d1%8f/>
55. Почепцов Г. Теорія комунікації. Київ : Ваклер, 2012. URL: <http://socium.ge/downloads/komunikaciisteoria/pochepcov%20teoria%20komunikacii.pdf>
56. Про авторське право і суміжні права : Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2022. С. 15–18.
57. Про інформацію : Закон України (1992, із змінами). *Відомості Верховної Ради України*. 1992.
58. Про медіа : Закон України від 13.12.2022 № 2849-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text>
59. Проекти та публікації 2020–2022. *The Claquers*. 2022. URL: <https://theclaquers.com>
60. Результати опитування та медіаспоживання в умовах війни. *Internews & USAID. Media Consumption Survey: Ukraine*. 2022. URL: <https://internews.org/ukrainians-increasingly-rely-on-telegram-channels-for-news-and-information-during-wartime>
61. Решету́ха Т. Літературно-мистецькі часописи Тернопілля кінця XIX – першої третини XX століття. *Studia Methodologica*. URL: <https://journals.tnpu.ternopil.ua/index.php/sm/article/view/21>
62. Рибак Т. Інформаційні права та доступ до культурного контенту. *Вісник Київського університету*. 2019. [б. с.].
63. Різун В. В. Теорія масової комунікації. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2018.

- [%b2%d1%96%d0%b4%d0%b0%d1%94%d0%bc%d0%be-%d0%be%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%bb%d0%b5%d0%bd%d0%b5-%d1%96/](#)
71. Стратегія розвитку культури в Україні на період до 2030 року. *Верховна Рада України* : сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/293-2025-%D1%80#Text>
 72. Стукаленко Н. Медіа як соціальний інститут: український контекст. *Соціальні комунікації*. 2021. № 2. С. 15–22
 73. Сучкова Т. Соціальні медіа як платформа аудіовізуальної культури участі. *Електронна бібліотека НАКККиМ*. 2023. URL: <https://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/5090>
 74. Торак Т. Гумор міста. *Золота Пектораль*. 09.03.2025 р. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%b3%d1%83%d0%bc%d0%be%d1%80-%d0%bc%d1%96%d1%81%d1%82%d0%b0/>
 75. У Львові відбувся творчий вечір письменниці Лесі Бернакович. *Національна спілка письменників України*. 2025. URL: https://nspu.com.ua/novini/u-lvovi-vidbuvsya-tvorchij-vechir-pismennici-lesi-bernakevich/?utm_source=chatgpt.com
 76. Україна тут (Ukraine is Here) : віртуальний культурно-мистецький проєкт платформи Google Arts & Culture. URL: <https://artsandculture.google.com/project/ukraine>
 77. Українські медіа та війна: підсумки моніторингів ІМІ 2022 року. *Інститут масової інформації (ІМІ)*. 2022. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/ukrayinski-media-ta-vijna-pidsumky-monitoryngi-v-imi-2022-roku-i49921>
 78. Фарина І. «Знайти душевну струну». *Золота пектораль*. 01.02.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%b7%d0%bd%d0%b0%d0%b9%d1%82%d0%b8-%d0%b4%d1%83%d1%88%d0%b5%d0%b2%d0%bd%d1%83-%d1%81%d1%82%d1%80%d1%83%d0%bd%d1%83/>
 79. Фарина І. «Очі». *Золота пектораль*. 19.06.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d0%be%d1%87%d1%96-%d0%b5%d1%81%d0%b5/>

80. Фари́на І. Про що розповіли плоди одного дерева? *Золота пектораль*. 09.06.2025. URL:
<https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bf%d1%80%d0%be-%d1%89%d0%be-%d1%80%d0%be%d0%b7%d0%bf%d0%be%d0%b2%d1%96%d0%bb%d0%b8-%d0%bf%d0%bb%d0%be%d0%b4%d0%b8-%d0%be%d0%b4%d0%bd%d0%be%d0%b3%d0%be-%d0%b4%d0%b5%d1%80%d0%b5%d0%b2%d0%b0/>
81. Фари́на Ігор Андрі́йович. *Вікіпедія*: вільна енциклопедія. URL:
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%B0%D1%80%D0%B8%D0%BD%D0%B0_%D0%86%D0%B3%D0%BE%D1%80_%D0%90%D0%BD%D0%B4%D1%80%D1%96%D0%B9%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87
82. Федорів О. Культурна комунікація в українських медіа: трансформація практик після 2014 року. *Вісник Львівського університету. Серія: Журналістика*. 2021. № 49. С. 102–109.
83. Федорів О. Трансформація культурної комунікації у сучасних українських медіа. *Вісник Львівського університету. Серія: Журналістика*. 2021. № 49.
84. Чембержі С., Пашукова О., Єрмак В. Вплив електронних медіа на розвиток цифрового мистецтва в Україні. *Електронний науковий журнал КНУТД*. 2023. Вип. 7(1). С. 12–26. URL:
<https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/24805>
85. Чорпі́та Я. Як святкували у Чорткові річницю хрещення Руси-України на початку минулого століття. *Золота пектораль*. 15.07.2025. URL:
<https://zolotapektoral.te.ua/yak-svyatkuvaly-u-chortkovi-richnytsyu-hreshchenny-a-rusy-ukrajiny-na-pochatku-mynuloho-stolittya/>
86. Шве́ць-Васі́на О. Не критикують тих, кого не читають. *Золота пектораль*. 05.02.2025. URL:
<https://zolotapektoral.te.ua/%d0%bd%d0%b5-%d0%ba%d1%80%d0%b8%d1%82%d0%b8%d0%ba%d1%83%d1%8e%d1%82%d1%8c-%d1%82%d0%b8%d1%85-%d0%ba%d0%be%d0%b3%d0%be-%d0%bd%d0%b5-%d1%87%d0%b8%d1%82%d0%b0%d1%8e%d1%82%d1%8c/>
87. Шве́ць-Васі́на Олена Іва́нівна. *Вікіпедія*: вільна енциклопедія. URL:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A8%D0%B2%D0%B5%D1%86%D1%8C->

[%D0%92%D0%B0%D1%81%D1%96%D0%BD%D0%B0_%D0%9E%D0%B%D0%B5%D0%BD%D0%B0_%D0%86%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D1%96%D0%B2%D0%BD%D0%B0](#)

88. Шкіря Василь Васильович. *Bikinedia*: вільна енциклопедія. 2025. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A8%D0%BA%D1%96%D1%80%D1%8F%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C_%D0%92%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BB%D1%8C%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87
89. Шкіря В. Яскраві спогади про світлу людину. *Золота нектораль*. 16.05.2025. URL: <https://zolotapektoral.te.ua/%d1%8f%d1%81%d0%ba%d1%80%d0%b0%d0%b2%d1%96-%d1%81%d0%bf%d0%be%d0%b3%d0%b0%d0%b4%d0%b8-%d0%bf%d1%80%d0%be-%d1%81%d0%b2%d1%96%d1%82%d0%bb%d1%83-%d0%bb%d1%8e%d0%b4/>
90. Юкрейн Евівеа (Ukraine Everywhere) : цифрова культурна ініціатива Українського інституту. URL: <https://ui.org.ua/>
91. hromadske – серед онлайн-медіа з найвищим рівнем дотримання професійних стандартів. *hromadske.ua*. 2023. URL: <https://hromadske.ua/suspilstvo/237403-hromadske-sered-onlayn-media-z-nayvysychym-rivnem-dotrymannia-profstandartiv>
92. Castells M. The Internet Galaxy: Reflections on the Internet, Business, and Society. Oxford: Oxford University Press, 2001. 292 p.
93. Franklin B. The Future of Journalism. London : Routledge, 2016. 238 p.
94. Harries D. The New Media Book. London : British Film Institute, 2014. 198 p.
95. Iuksel G., Dosenko A., Sytnyk O. Journalism in times of war: challenges and opportunities in the digital age. *Amazonia Investiga* - 2024. URL: <https://mail.amazoniainvestiga.info/index.php/amazonia/article/view/2755>
96. Livingstone S. Audiences and Publics: When Cultural Engagement Matters for Democracy. Cambridge: Polity Press, 2019. 224 p.
97. Napoli P. Social Media and the Public Interest: Media Regulation in the Disinformation Age. New York : Columbia University Press, 2019. 302 p.

98. Pavlik J. V. Media in the Digital Age. New York : Columbia University Press, 2015. 341 p.
99. Ukraine Forever : офіційний сайт платформи. URL:
<https://ukraineforever.com.ua>
100. USAID & Internews. Ukraine Media Landscape Report. URL:
<https://internews.org>
101. Wimmer R., Dominick J. Mass Media Research: An Introduction. Cengage Learning, 2013.

ДОДАТКИ

